

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





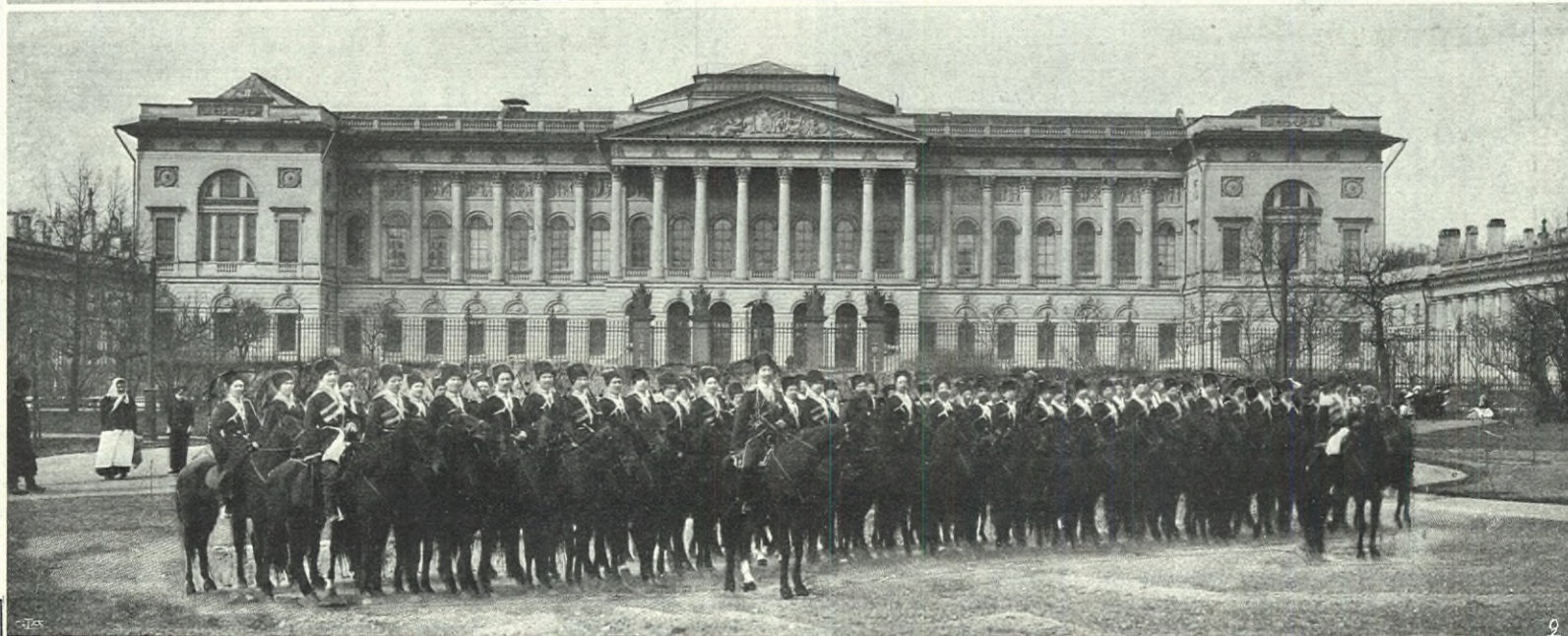
ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

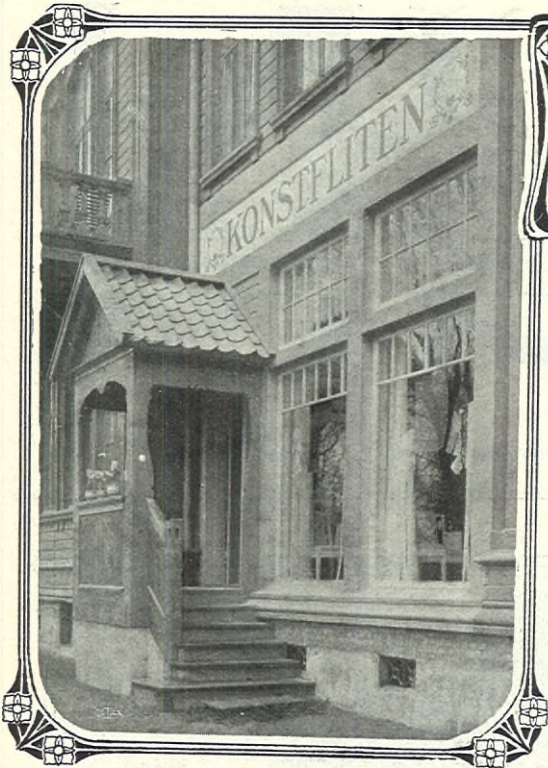
GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: JOHAN NORDLING.



DE SVENSKA DAGARNA I PETERSBURG. 1. KONUNG GUSTAF PASSERAR NEWSKY PROSPEKT, OMGIFVEN AF KOSACKHEDERSVAKTEN, PÅ VÄG TILL ALEXANDER III-MUSEÉT. 2. KOSACKVAKTEN FRAMFÖR ALEXANDER III-MUSEET I VÄNTAN PÅ KONUNG GUSTAF. FOTO FÖR IDUN AF C. O. BULLA.



· KONSTFLITEN ·
· I GÖTEBORG ·

FRÅN DEN UTSTÄLLNING, som anordnats af den helt unga men framåtående och lijskraftiga föreningen "Konstfliten" i Göteborg. kunna vi i dag genom dess ordförande, direktör Wald. Zachrisson, chefen för den bekanta boktryckerfirman, meddela ett antal intressanta bilder. Föreningens nitiske sekreterare, arkitekten Sigfrid Ericson, har välvilligt försedt oss med nedanstående textupplysningar.

rättat försäljningsmagasin i Göteborg. Det är i främsta rummet väfnader och möbler, som där försäljas, men dessutom äfven en mångfald andra artiklar för hemmens inredning och utsmyckning såsom arbeten af järn, koppar, mässing och silver, lervaror, korgmakeriarbeten m. m. Möjligheten att erhålla afsättning för dessa hemslöjdsalster, hvilka i så hög grad skilja sig från de i handeln förekommande industrivarorna, är ju helt och hållet beroende på allmänhetens uppskattning af desamma, och det är för alla vänner af hemslöjden glädjande att se, huru förkärleken för de enkla formerna, den svenska karaktären och det solida arbetet hos hemslöjdsalstren snabbt sprides i allt vidare kretsar. Lite hvarstades kan man nu få se vackra hemväfda gardiner i stället för de för några år sedan allenahärskande blommiga trådgardinerna och enkla hemslöjdade möbler i stället för den vanliga svarfvade grannlåten, men tyvärr måste man dock medgifva, att förståelsen för hemslöjdsvarornas företräden ännu hos den stora allmänheten mera yttrar sig i ord än i handling.

Vid Konstflitens vårutställning, hvaraf Idun i dag meddelar några bilder, äro förutom en mångfald nya, hufvudsakligen för sommaren afsedda artiklar äfven utställda alster af gammal, nu utgången allmogeslöjd, hopsamlade från skilda håll. Det är på grundvalen af denna sunda och äktsvenska konst, det nutida hemslöjdsarbetet söker bygga vidare, sålunda fullföljande en tradition af allt för stort värde för att den af okunnighet skulle få afklippas, så som det under 1800-talets sista årtionden varit nära att ske. Huru fullkomligt denna tradition på en del orter försvunnit, framgår af en samling nutida allmogearbeten, inlämnade till Konstflitens vårutställning och utförda af allmogen på egen hand. Vid en jämförelse mellan dessa oftast fullkomligt oanvändbara och smaklösa föremål och de af samma allmoge arbetade artiklar, som äro resultat af hemslöjdsföreningarnas verksamhet, framgår måhända tydligast denna rörelses omfattande betydelse. För en hvar, som i trots af allmogens nuvarande, genom ekonomiskt och socialt betryck försakade förnedringstillstånd, ändock har blicken öppen för dess stora möjligheter, blir hemslöjden ett medel ej blott till folkets höjande i ekonomiskt, socialt och intellektuellt afseende, utan får sin största betydelse såsom ett led i nutidens sträfvan att så vidt det ännu låter sig göra tillvarataga och utveckla den gamla bondekulturens länge förglömda värden.

SIGFRID ERICSON.

I GÖTEBORG arbetar sedan tvenne år tillbaka föreningen *Konstfliten* för samma syften som Föreningen för svensk hemslöjd i Stockholm och utgör alltså ett led i sträfvan för återupplifvande och bevarande af gamla tiders gedigna hemslöjd. Insikten om en klokt bedrifven hemslöjds stora betydelse för hela vårt land har under några få år blifvit allmänt spridd och gifvit upphof till hemslöjdsföreningar lite hvarstades inom landet, hvardera arbetande inom sitt bestämda område. "Konstflitens" verksamhetsfält utgöres af västra Sverige, d. v. s. Hallands, Älfsborgs, Skaraborgs samt Göteborgs och Bohus län, och för de alster, som tillverkas inom dessa län, har föreningen upp-



UTTRYCKET "SVENSKA DAGAR i Petersburg" klingar något ovant, verkar ungefär som sammansättningen af två färger eller personer, som man aldrig tänkt sig kunna höra ihop, men som plötsligt visa sig där så påfordas gå förträffligt bredvid hvarandra. Förträffligt, eftersom bröllopsveckan, som nu är till ända, varit en verklig fest utan några störande moment, en vecka hvarunder Sverige i

De svenska dagarna i Petersburg.

allmänhet och Sveriges konung i synnerhet visats all möjlig artighet och uppmärksamhet. Under sitt ganska långvariga besök har konung Gustaf ofta visat sig på Petersburgs gator, men då mestadels blott åkande i automobil eller vanligt hofekipage. Vid ett par tillfällen,

såsom då han besökte Alexander III-museet i Petersburg, har han emellertid eskorterats af kejsarens egen säkerhetsvakt, en hedersbetygelse mera än en försiktighetsåtgärd. Våra bilder visa den svenska kungsvagnen på väg till museet omgifven af en sotnia kosacker i scharlakansröda uniformer samt en militär hedersvakt på post framför museet i väntan på den svenske monarkens ankomst.

Verkligt nöje bereder det att taga på sig

Victoria hängan



Tillskärning och sammansättningen af de olika delarna är utförd så omsorgsfullt, att belåtenhet är gifven, om rätta storleken väljes. Försäljes i finare skoaffärer överallt samt tillverkas af

LUDVIG TRAUOGOTT, STOCKHOLM.

Ryska kvinnor

i nutidslif och nutidskonst

SKILDRADE FÖR IDUN
af Georg Erastoff



Öfversättning från förf:s ryska manuskript af Valborg Hedberg.

VI PÅBÖRJA i dag en serie studier af ryska kvinnotyper, författad af den unge för vår publik genom en i Idun nyligen införd skiss, kände ryske författaren Georg Erastoff. Det ljus, som härvid kastas glimtvis in öfver ett för oss så godt som okänt område, öfver förhållanden så olika mot våra, ger ny möjlighet till kunskap om och förståelse af det lands kvinnor, från hvilket vår unge sörmlandshertig nyss hämtat sin gemål.

I. Kvinnofrågan.

ATT I VÅRA DAGAR tala om kvinnan och iakttaga tystnad om kvinnofrågan är faktiskt omöjligt. Ja, den existerar också i Ryssland, denna invecklade fråga, som leder sitt ursprung från kristendomen och för närvarande hänger öfver samhällslifvet som en väldig klippa öfver havets yta.

Om vi indela de ryska kvinnorna i två kategorier, — i "uppbjudna", som ha man, familj, och i "lediga", så måste vi erkänna, att kvinnofrågan faktiskt är de "uppbjudna", lediga kvinnornas fråga. Mellan kvinnorna af dessa två kategorier förefinnes en väsentlig skillnad, särskildt i yttre måtto, och denna sida af saken spelar som bekant långtifrån minsta rollen i kvinnornas lif och förhållanden! — —

Hvilka individer är det, som företrädesvis fylla de "uppbjudna" kvinnornas leder?

De mer eller mindre välskapade, friska, vackra, intagande, sinnligt bedårande, i besittning af detta "ewig weibliche", som ännu i det tjugonde århundradet icke förlorat sin betydelse på lifsmarknaden, fastän det icke påträffas så ofta som förut. De så att säga mest fullkomliga och lyckade exemplaren af naturens alstringskraft. För dem är kvinnofrågan endast en modesak, en tribut åt tiden och "goda tonen". Om kvinnor af denna kategori också uppträda till sina "uppbjudna", systrars försvar, skriva under petitioner och resolutioner på kvinnokongresser, så göra de det i de flesta fall "par esprit de corps" eller af tomt skryt. I själfva verket intresserar dem allt möjligt lappri, som rör deras man eller barn, eller en pikant skandalthistoria bland deras bekanta ojämförligt mycket mer än kvinnofrågans mest brännande teser.

Af hvilka rekryteras då de „uppbjudna“, lediga kvinnornas stora här?

Företrädesvis af sådana, hvilka på det ena eller andra sättet blifvit illa åtgångna af ödet, naturen eller lifvet. De fula, de vanskapliga, de som sakna kvinnlighet, fastän de ofta äro mycket utvecklade och begåfvade — slutligen helt enkelt fattiga kvinnor, som drifvits hit af den senaste tidens svåra ekonomiska förhållanden. För dessa, som kastats öfver bord af den vanliga kvinnolotten, familjen, och som sträfvat att få fäste vid lifvets strand, — för dem är kvinnofrågan frågan om deras existens, deras "vara eller icke vara" — — — Ha de kanske icke samma rätt som deras "uppbjudna" systrar till "lyckan", till lifvet med dess fåtaliga, anspråkslösa fröjder? I den öfvermåttiga kampen för denna rätt dunstar hastigt bort allt det, som var det bästa, det kvinnliga hos dem, den stora, underbara kvinnliga talangen att älska dör, det rent

kvinnliga begäret och förmågan af själfuppoffring försvinner, och som facit se vi en hel armé af kroppsliga och andliga invalider, halft kvinnor, halft män, på hvilka de ena se med ett spefullt löje, de andra med medömkan. — Blommor, beröfvade ljus och luft, vissnade i förtid, utan färg, utan doft. —

Är det väl deras fel? En kvinnosjäls storhet eller litenhet, färgingen eller fulheten hos hennes andliga fysionomi beror allt för mycket af den lott, lifvet skänker henne. Ett normalt, soligt och sundt lif skapar också en normal och solig kvinna, — mänsklighetens fröjd och prydnad! Men hvilken tillvaro möter väl en "uppbjuden", åt sig själf öfverlämnad kvinna i det nutida ryska lifvet? Tidningens tränga gränser tvinga mig att vara så kort som möjligt. Kanske skola nedanstående korta karaktäristiker kunna ge läsaren en föreställning om de ryska kvinnorna.

II. Drifhusplantor.

Hit höra representanterna för "societeten", värdinnorna i de aristokratiska salongerna, hvilkas namn jämte en detaljerad beskrifning af deras toaletter ståta i hufvudstadstidningarnas afdelning för "Fashionable news". Dessutom måste i denna kategori inneslutas de unga plantorna i dessa drifhus, dessa "fabriker för oskuld och naivitet", där den fina världens blifvande kvinnliga representanter uppdragas.

Dessa drifhus och fabriker förekomma i Petersburg och Moskva under namnet "institut" och ha vanligen framstående och högtställda beskyddare. Det är ingenting annat än en efterapning af de västeuropeiska klostren, som uppstodo under en period af sedligt förfall och familjelifvets och samhällets upplösning.

Dessa instituts hufvudsakliga uppgift är att "uppfostra blygsamma och kyska unga flickor". För detta ändamåls vinnande underkastas institutseleverna under loppet af åtta till nio år samma regim, som man använder gentemot cellfångar. Liksom fångvakterne i fängelset så vaka i institutet särskildt utsedda klassföreståndarinnor strängt öfver att det yttre, verkliga lifvet icke tränger in genom institutets tjocka murar. Sjutton-aderton års flickor gå här klädda som barn, i kapuschongkragar och förkläden. Sina föräldrar få de endast träffa en gång i veckan och aldrig annat än i klassföreståndarinnans närvaro, därför att det förutsattes, att till och med föräldrarna skulle kunna besudla elevernas idealiska oskuld och renhet! — — Elevens dag fylles af sex till sju lektioner, två till tre timmar åtgå till gymnastik, dans och musik. Halfkväfd af en medeltida tvångstukt, uttröttad och förbittrad, andas

hon först ut i det halfmörka sofrummet och drömmer — — Om hvad? Om lifvet utanför institutets murar, om hvilket hon icke har den minsta föreställning! — Någon gång för man dem ut i staden till franska teatern för att åse en dum, innehållslös, men "moralisk" pjäs eller till kyrkorna.

Ur de förgyllda vagnarna med livréklädda lakejer och förridare framtitta då blekgrå ansikten i missklädande hufvor, begärliga blickar från feberaktigt glänsande ögon, — liksom små vilddjur, inspärrade i bur — — De besitta alla "ett utmärkt sätt att skicka sig", tala insmickrande, lyssna uppmärksamt, skriva samma raka, stela stil, prononcera franskan oklanderligt och dölja sin egenkära virrighet under en mask af värdslös tafatthet.

Till det yttre äro de änglar af oskuld, renhet och kyskhet. Men hur mycket måste den unga flickan icke ljuga och förstålla sig för att synas oskyldig, för att undertrycka den förärdiska rodnaden på kinderna, för att undslippa klassföreståndarinnans cyniska förhör, för att i djupet af sin själ dölja det, som hon i smyg fått veta af en väninna, af en förbjuden bok eller en lockande tafla — — Den falska institutsprincipen, att en ung flicka måste vara ren, om hon icke från något håll får veta, hvad synd är, är icke utan sina följder. På de sista åren ha de dolda institutsdramerna börjat tränga i dagen, — några själfmordsförsök ha ägt rum, och för två år sedan togo två unga flickor lifvet af sig genom att kasta sig ut genom fönstret. Jag har läst de bref, de efterlämnade, det är en hemsk anklagelseakt mot alla de privilegierade drifhus och oskuldsfabriker, där man uppdrager framtida "idealiska" mödrar och hustrur! — —

En betydande procent af dessa drifhusplantor förvandlas sedermera till den typiska "salongsdamen" efter gammal schablon, efter ett gemensamt mönster, endast med några individuella variationer — — Här är lifvet ordnadt och indeladt i "säsonger". Mottagningar och visiter, baler och teaterbesök, sport och flirt, skvaller och intriger, ett visst kvantum välgörenhet (rent yttre, endast för att det skall synas), yttre belåtenhet och lycka och — en förskräcklig innehållslöshet och tomhet. Emellanåt en obehaglig penningkrasch, som en följd af att man lefvat öfver sina tillgångar — — Den glänsande ytan döljer ofta en smuts, ett sedligt förfall, för hvilket snusket i arbetarkvarteren bleknar. — — Öfvermåttningen och håglösheten tvinga dem att söka alltjämt nya och nya sinnesretelser och nöjen, och som galningar ödsla de pengar på ett konstladt höjande af lifsintresset. Men lifvet, det verkliga, reella lifvet med dess sunda fröjder, med dess stora uppgifter och strider, det går förbi dem, oförstådt, otillgängligt och okänt.

I salongsdamernas kretsar skall man sällan varsebli ett ansikte, strålande af lifsglädje. Uppfostrade i drifhus, inspärrade i etikettens konventionella former, föra de det mest onaturliga lefnads sätt. De blomma fort ut och vissna snart! Äktenskapet är i de flesta fall en affärsöfverenskommelse och det är icke underligt om de nygifta lefva skilda åt och föra hvar och en sitt eget särskilda lif. Äktenskapsbrottet frodas i denna sfär, och "romantiska" skandaler äro ingalunda sällsynta företeelser. Hasardspel, morfinitism, allehanda excentriska griller, — allt detta blomstrar uppenbart eller i smyg i den "fina världen".

Undantag finnas naturligtvis här som öfverallt, men i allmänhet är det en kvinnans fysiska och andliga degeneration och i perspektiv ett helt släkte af fullständigt degenererade.

Barngarderoben är en svensk upplaga af den enda i utlandet existerande tidningen i denna bransch och står i förbindelse med kontinentens förnämsta barnklädersaffärer och erhåller från dem rikhaltiga mönster till allt hvad som hör en välförsedd barngarderob till. Tidningen är också tongivande på sitt område samt utgifves på flere språk och i kolossala upplagor.

Barngarderoben

Pris för helt år 3 kr., halft år 1:60 kr.
Lösenummer 30 öre.

Barngarderoben utkommer med ett rikhaltigt illustrerat nummer i mån., åtföljt af en dubbelsidig mönsterbilaga med en mängd tillklippningsmönster. Den bör sålunda blifva af ofantligt värde för hvarje moder, helst som den därjämte lämnar henne en god hjälp med barnens sysselsättande, och gifver mer än tillräcklig ersättning för prenumerationspriset.

Några skolpojks- och studentminnen från Fyris strand

VII.

“En afton på Taddis.”

HVAD SKA DU BLI? — Det vet jag inte! Hvad vill du bli då? Det vet jag inte heller! Nästan alla kamraterna hade gripits af den juristfeber, som i slutet af 1880-talet grasserade i Fyrisstaden i form af 451 mer eller mindre svåra fall, en stor del afdröpo till karantänsanstalten i Lund, där man af egendomliga skäl utskrefs betydligt fortare som fullt frisk och färdig för lifvet, och en vacker dag befanns äfven jag vara bemängd af fullt utvecklade juristbaciller. Hvarifrån dessa härledde sig, är och förblir ännu i dag en gåta; någon ärftlig disposition för sjukdomen fanns absolut icke, någon lust icke heller, det låg i luften helt enkelt — ingenting annat. Man skulle bli jurist och därmed basta! Det var en modesak; ingen resonerade, om det passade individen i fråga, man kastade sig i floden och följde med strömmen, glömde alla “kallsuparne”, kom då och då in i en hvirvel, fastnade på en sandrefvel, där man tog sig en liten pustare och såg bekanta ansikten fara förbi i full kapplopningsfart för att nå målet, det stora målet, examen — juriskandidat eller hofrätt!

Sedan sjukdomen grasserat i åtta månader, slog den ut i full blom samtidigt med vårlökarna, och krisen kom tre dagar före Valborgskvällen året efter studentexamen i form af en “slät” prilla, salig i åminnelse på grund af den exceptionellt grofva frånvaron af hvad man plägar kalla kunskaper. Aldrig ha så många prillister suttit i examen på en gång, precis trettio stycken på tv nne afdelningar, och både i teologiska och medicinska fakultetens rum, där offren placerats, inte bara duggade, men öste okunnigheten ner som “manna i öknen”, men alla trettio hade ju tenterat och alla gingo naturligtvis igenom — sine laude d. v. s. fullständigt glanslöst.

I franska hade dock ingen tenterat, och en i språket icke fullt förfaren värmlänning lär helt framt i den andra afdelningen ha svarat att bästa öfversättningen af: “våren söker”, är “la vère cherche”. “Lämpligare ordval är då, sa’ den snälle professorn, “le printemps éprouve”, och så gick han till den nästa med ungefär samma eller i vidriga fall något sämre resultat.

Så skref man in sig i juridiska fakulteten hos professor Herman Rydin på Sysslomangatan, betitlades särskildt af vaktmästare, stadsbud och “öfrige hospites” enligt den tidens osed: “kandidat” och började eller rättare sagdt började inte alls, utan dröjde ganska tappert länge innan man tog itu med den verkliga juridiken i form af Stjernströms kompendium i Äktenskapsrätten: “Vill man hjonlag bygga, då skall han mö af hennes giftoman begära och ej med våld taga eller hemligen till sig locka.”

Den 20 april 1889 gick det en sådan där nervös våg fram genom ungdomens stad. Ingen ville sitta inne och plugga, man mötte hvarandra redan vid det misstänksamt tidiga klockslaget tolf, då man annars skulle ha varit på kollegium, och vid “politiska knuten” i Haaks gamla hederliga tvåvåningshus midt emot Sparr-



INTERIÖR FRÅN “TADDIS”. KALLE STARBÄCK “SKRIFVER PÅ”.

gren och Littorins bod trängdes man kring anslagstaffan för att se, om inga nyheter i telegramform anländt från hufvudstaden. Det var nämligen sedan flere dagar tillbaka bebådadt, att Sveriges kronprinsessa skulle “nedkomma”, hvilken händelse vi studentpojkar ägnade fullt lika mycken uppmärksamhet som hoffruntimbret och åsyna (åhörande) vittnena tillhoppa. Man hade väntat länge nog, tyckte litet hvar, och i dag den 20 april var spänningen så stark, att det verkade som hvarenda student gick i egna väntande dagar.

Middagen intogs hastigt, nästan slarfvigt, man slank in på Ågatan i fröken Hedvalls cigarrbutik, köpte en Nena-Zahibcigarrett eller en tioöres cigarr. Namnet på cigarren har jag sorgligt nog aldeles glömt. Jag blir minnesrörd, när jag känner igen doften eller rättare den egendomliga lukten, och det har jag sedan flere gånger gjort i 3:dje klass-kupéer på enskilda banor i Sverige, när man tvungits göra sällskap med utmönstrad beväring.

Det är en utsökt blandning i lukten af kåldolmar och bränd kanel, ibland med en uppiggande tillsats af sur halm.

Det är den enda vägledning jag kan ge rökare.

Man njöt den emellertid obeskrifligt under ett fullständigt passionsfritt samtal med Signe med vackra ögonen, stora burriga håret och hvita tänderna, Signe, som efterträdde den ovanligt söta Lily och som i sin tur till efterträderska fick Mari-Louise med violetta händerna och kartnaglarna.

Hade man råd köpte man strax före det timplånga besöket framför disken ännu ett kålblad, och i dag hade man viggat upp flera krischor, stoppade tre, fyra cigarrer i västfickan, gaf Signe en sista bedårande afskedsblick och smet om hörnet och in på Taddis, nu ett minne blott och ersatt af en profan banklokal.

På Taddis är kommersen i full gång, och ehuru STADSBUD N:R 5.



STADSBUD N:R 5.

i glad oordning upptecknade af Manasse.

klockan just nyss slagit fem, kan man med möda lotsa sig fram mellan de sedan flere dagar tillbaka reserverade borden.

“Blåsis” har redan kommit, men har i dag icke sin vanliga fönstersoffa, utan är jämte sin unge, bleke, tigande följeslagare och kamrat, som troget leder honom hvarje eftermiddag ömsom till Rullan, ömsom till Taddis, placerad längst nere vid dörren, nästan ute i förstugan vid ett litet rundbord, något större än en desserttallrik. Hans björnliknande ögon lysa lustigt genom glasögonen, polisongerna äro jämte håret rent af en smula kokett framkammade, på bordet stå de sedvanliga eftermiddagskanonerna. — två kvartpunsch af Taddistyp, och med ett vänligt Tjopp! Tjopp! hälsar

gubben hvarenda nykomling, vare sig han känner honom eller inte. Och alla hälsa tillbaka, ty “Blåsis” är populär och i grunden en hjärtans gubbe om 82 vårar — västmanlänning, född 1807 och sedan sex år tillbaka pensionerad andre amanuens vid biblioteket.

Emma står bakom disken, hennes tandrad är den vackraste man kan se, hon är lika rar och snäll alla dar och hälsar lika vänligt “god dag” till alla, dock har hon svårt att dölja en särskild dragning och speciell uppmärksamhet mot diskbordet i hörnet till vänster, där “Kransen”, “Gygge” och “Zaméo” med koteri förskansat sig.

Och från bord till bord trippar “Yum-yum” omkring, och när hon skrattar, får hon en djup grop i kindbenet, som alla ska se på och alla ska beundra.

Purschen, den billiga, föga magstärkande Taddispunschen börjar snart rinna i strömmar, det ena bordet kommer med hvarje kvart tåtäre intill det andra, tobaksröken kan man snart knappast skära med knif, och från min plats längst inne vid väggen i närheten af piano-rummet kan jag icke mer urskilja de dyrbara, halfintelligenta dragen af “hudafdragaren”, vaktmästare Carlsson, som för fem öre per caput har ett otroligt göra att på klädhängare, stolar, bord, tvättställ, gasarmar och på trappbarriären upp till “Himmelriket” placera, sortera och öfvervaka rockar, hattar, galoscher, kappar, lagböcker, kollegier och hundar i koppel.

Plötsligt sticker stadsbudet n:o 5 in hufvudet genom dörren, han behöiver icke söka länge i virrvarret, ty han har knappt fått in näsan, förrän två tredjedelar af hela den samlade skaran nästan spontant utbrister: “Stadsbudet, Starbäck sitter där!” Mycket riktigt! Det var Kalle Starbäck han sökte, ty Kalle skall i dag liksom alla dagar året rundt ha sina sex à nio stadsbud om dagen.

Uppsalastadsbuden älskade Starbäck och när Kalle tog examen, fanns det ingen möjlighet att för guld uppbirga ett enda stadsbud, ty alla vore i deputation för att lyckönska



AMANUENSEN C. U. EKHOLM (“BLÅSIS”).

Skönhet är makt.

För hvarje dam torde det vara af största intresse att taga kännedom om sättet för en rationell hudvård. Detta tillfälle gifves i de värdefulla praktiska råd som erhållas uti vår stora bok afhandlande **Skönhetens hemlighet**. Boken erhålles gratis och franko. Tillskrif oss i dag.

Parfymeri Louise, Stockholm.

licentiaten och tacka den afhållne arbetsgifvaren.

I dag gäller budet visst bara en utflykt till Luthagen!? "Så skall stabsbudet vara god och hämta min portnyckel, som jag glömde i förmiddags hos kandidat Pub, på nedre botten i Östgöta nation. Om han inte svarar, när stabsbudet ringer, så gå in till vaktmästar Edström och be hans dotter släppa in stabsbudet, och så hosta duktiga tag, när stabsbudet kommer in i lilla tamburen, för si han ligger nog och sofver på soffan i rummet till vänster, och om han vaknar, så be honom genast komma ner hit. Om han inte vaknar, så tag bara min portnyckel på spegelafatsen i sängkammaren. Sedan kan stabsbudet vara snäll och gå hem till mig, här är dörrnyckeln och här är skrifbordsnyckeln. Öppna midtersta skrifbordslådan och ta' det tredje brevet i högen till vänster uppifrån räknadt, och så tag tre tiot af sedelbunten till höger, be så Carlsson därute om min öfverrock, bär hem den och tag hit vinterrocken och så ge mig ett par rena manschetter ur vanliga lådan, stabsbudet vet, eller också någonstans inne i garderoben."

Som en trotjänare i den gamla goda tiden lyssnar stabsbudet, bugar sig och lommar af för att pålitlig som en stöfvare gå hem och rota bland Kalles pengar och tillhörigheter. Det har varit tyst en stund på Taddis, alla lyssna till Starbäckes ganska högljudda order, men när stabsbudet gått, slår Kalle till med ett indianskratt i falsett, ackompanjeradt af hela Taddis, och om ett ögonblick är lifvet åter i full gång. Nu har Hagis kommit, han som vikt det stora bordet i midten för tjugo personer, och i hans breda leende kölvatten kommer ett helt stim af glada, feststämda gossar med författarfirman Tjoff och Harald W. i spetsen tätt följda af öfvermarskalken Kalle Skog, pianisten och filosofen Bror Bläck, den magre Otto B., "ryttmästaren"-göteborgaren, vackre Greiffe, Kalle Fei och ännu en hel rad glada laxar.

Skymningen har fallit på, gasen har tändts; i lokalen, som ännu rymmer ett hundratal personer, sitta i dag nära trehundra lössläpta, uppslupna pojkar, alla med samma tanke: i kväll ska vi ha roligt! Stör oss inte!

Sång! sång! ropas det från alla håll. O. D. har just repeterat en trappa upp i Sörmland-Närkes nationssal, då och då har man hört ett jublande fyrstämmigt ackord genom golfvet, men så småningom har den ene efter den andre letat sig hit ner och ett, tu, tre blir det tyst, alla hyssja, och ut öfver Taddislokalen brusa snart tonerna af "Vinet fradgar, ögat glimmar", "Fröjd i hjärtan och pokaler", "Hvila vid denna källa" och "Ein König ist der Wein".

Det blir med ens en helt annan stämning öfver det hela, skränet blir icke så intensivt, glädjen liksom adlas genom sången och snart ersättas de gladare sångerna af lyriska, till hvilka man lyssnar med rent af andlös spänning. Och nu får man höra eliten af all uppsaliensisk studentsång i outtröttlig följd "dra" Södermans oförgätliga "Nog minns jag", "Och fast du svikit", "Ser jag stjärnorna", "Skjön Jomfru", hela "Bondbröllopet", Normans "Eolstoner" och Lange-Müllers just nu så populär vordna "Kornmodsglandsen".

Nu klifver Västgöten, "Kalfven", upp på en stol, han ordnar sin mun till en liten lustig rundel, ögonlocken med sina långa fransar klipper som lärkvingar, och på sin bredaste västgötadialekt tillfrågar han de närvarande, om de nu, när det lider mot halftiosnåret, hafva förgätit, "hvarföre vi ejäntligen hafva her församlats."

På kif för att få mothugg ropa alla ja! — ingen vet, att han är här af någon särskild anledning.

Du är som kvällssol.

*MELÖDISK LJUFHET andas ur ditt väsen,
där middagsstillhets soligt hvita stund
och kvällens skymningslena sus i gräsen
försjunkna mötas till ett vekt förbund.
Din blick mig hviskar om fördrömda dagar
och dagar hvita utaf sol och ljus
med lärkors jubel öfver tysta hagar
och majdagsstillhet kring ett solhvit hus.*

*Hvar stilla ton, som ur ditt väsen stiger,
förräder klangen i ditt hjärtas kor,
och hvarje längtan, som din mun förtiger,
liksom en sång uti ditt väsen bor.
Mitt inre ljuder som af spel från strängar,
när vek jag drömmar om din blida röst.
Du är som kvällssol öfver vida ångar
en klar och mild, septemberfager höst.*

*Du är som kvällssol, och du är en sakta
melodisk toning, som min själ fått kär.
Du är af dem, som ljusa genier vakta,
och lifvet varligt som en blomma bär.
Och denna stund, då kvällens skuggor dala,
jag hviskar åter dina stilla ord,
hvars minnen falla smekande och svala
uti min längtan såsom dagg på jord.*

ALBERT HENNING.

"Önska de nervarande herrarne en prins eller en prinsessa!"

Af artighet rösta alla på kvinnokönet, men afbrytas af "Kalfven", som lugnt och flytande fortsätter: "Dätta gick alls icke på något sätt, ithy att just nu hafver en telegramdepäsch arriverat från hufvudmetropolen underrättande okunniga Uppsalabor om det, att kronprinsessan klockan 8.36 i afton undkommit (jag menar nedstörtat) med en son."

Underrättelsen hälsades med ett ilsket jubel, så frenetiskt, att det började bli folksamling utanför på gatan. Kalfven fortsatte: "Hvad skall gossebarnet häta?"

Nu började ett förslag af hundratals namn vimla genom Taddis, hela svenska almanackan, gamla och nya testamentets och krönikeböckernas alla manliga egennamn kommo på förslag, utropades i bas och tenor och på alla Sveriges dialekter i en enda röra.

"Kalfven" log och såg öfverlägsen ut.

"Jag reserverar mig för namnet *Årik!*" ropade han på sin bredaste västgötska.

"Nej! nej!" skallade det genom salen, "Kalfven" blinkade, såg allvarlig ut och upplät sin mun.

"Jag reserverar mig alltjämt, fortfarande och så vidare för namnet Erik, ithy att telegrammet innehåller underrättelsen, att han så skall varda kallad."

Ett nytt lefve och en ny sång för "Kalfvens" prins Erik.

"Och nu till sist, mina vänner, hvar skola vi placera det lilla gossebarnet, i hvilket landskap? Östgötarne, värmlänningarne, sörmlänningarne och närkingarne, västgötar och gottlänningar hafva ingen yttranderätt — ej heller stockholmarna och kalmariter." Nu blef det närva-

rande upplanningars, smålänningars, norrlänningars, västmanlänningars och dalkarlars samt gästrikhälsingars tur att försvara sina respektiva landskap. Sedan skränet fortsatt i fem minuter säger "Kalfven" mycket bestämdt: "Jag väljer Västmanland! ithy att det äfven står i telegrammet."

Nu bröt det sista lefvet ut, och kungssången sjöngs för tredje gången med den tidens sedvanliga repriser.

Sedan man en stund lugnat sina upprörda känslor, utdelades en dikt, tillfälligt författad, hastigt tryckt och på ett papper, som nog kan vara bra, men som hvarken är ämnadt att skriva eller trycka på. Billigt! i alla fall — det var det viktigaste!

Melodien var återigen kungssångens och de första stroforna lydde som följer:

"Nu fröjdas gammal, fröjdas ungdom
men allra mest vår dyre kung,
som föga fröjder har."

När denna hymn framröts för sjunde gången — alltjämt stående — skrufvades plötsligt gasen ned utom bakom disken, och "Viktor Hugo", värden på stället, den gemytliga källarmästar Kindbom visade sig i dörröppningen i strålände belysning.

Tre gånger försökte han tala, men det gick inte, han fick ej en syl i vädret, ty alla visste hvad han skulle säga, men ingen ville höra det. Enligt den nya, dumma polisförordningen gällde det endast att be oss gå, men det var just det vi inte ville.

En kvart efteråt kom andra varningen, då slocknade äfven lågorna bakom disken och man satt en stund i fullkomligt egyptiskt mörker. Men den gången blef Kindbom snopen. En spjufver om nitton vårar hade smugit sig ut bakvägen till Signe i cigarrboden, tagit ett trettioårigt ljus på krita förstås; dessa tredelades och fyrdelades och stuckos i de tomma punschbuteljerna, och så snart Kindbom släckt gasen, tändes som på gifvet tecken ett hundratal ljusstumpar, som flämtade, flammade och brunno i alla hörn.

"Släck ljusen!" ropade Kindbom.

"Nej!" svarade den knotande församlingen, och där sutto vi envist kvar, tills plötsligt en hel klunga på en gång rusade på dörren. Vi voro lurade och öfverrumplade! Som framtrölad ur falluckor i golfvet stodo poliskonstaplar ända från dörren ut till gatan till närheten af disken. Både Folktjäsen, den länge svarte, som svängde med höger arm som en pendel, den föga behaglige lille Kungsängsrafven och så till sist "huggsexan" (konstapeln nr 6), alla de hatade och fruktade stodo där öga mot öga med dessa "brottslingar", som vågat trotsa deras egen höge chefs, "friherre, herr barons" order.

Någon häktning på stället ägde icke denna dag rum, på gatan togs en del som tredskade, men vi öfriga satte oss på trottoaren utanför Taddis med benen i rännstenen, ungefär en hundra stycken tokingar bredvid hvarandra. Vi sa ej ett ord till hvarandra på en half timme, bara hviskade som sällskapsfåglar, vändande oss än till vänstra än till högra grannen, under det att ett tjog poliskonstaplar som hungriga men rädda schakaler ideligen gingo af och an från Nybron ända upp till torget, där Raaben själf, väckt på grund af oväsentet, stod i lyktskenet i full ornat utan att kunna göra något åt oss, som så retsamt oskyldigt sutto tysta i rännstenen och firade prins Eriks, hertigens af Västmanland födelse, d. 20 april 1889.

LUZERN

☉ Förnäm vistelseort under sommaren. ☉
G:D HOTEL NATIONAL

Härligaste läge vid Vierwaldstättersjön.
Rum från 4 kr. • Ill. prospekt gratis.
Telegramadress: "National".

• FURSTEBRÖLLOP
• PÅ TSARSKOJE • S

NEDANSTÄENDE DETALJERADE skildring af furstebrollöpet i Tsarskoje Selo har sändts oss af vår speciella petersburgskorrespondent, fröken Elsa Hagéus. Trots de snäfvä gränser, som dragits kring

DET FÖREFALLER oss svenskar i Petersburg som hade hemlandet därborta i västerled dessa sista dagar kommit närmare. Bara den säregna synen af alla blågula flaggor, vajande bredvid de ryska, kan omöjligt undgå att värma ens fosterländska sinne. Och då man så förunnas anblicken af vår nye monark och ej minst vår egen soligt leende västgötaherzoginna på Petersburgs gator — ja, då kan man nästan tro sig förflyttad från Nevans stränder till Mälardrottningens sköte.

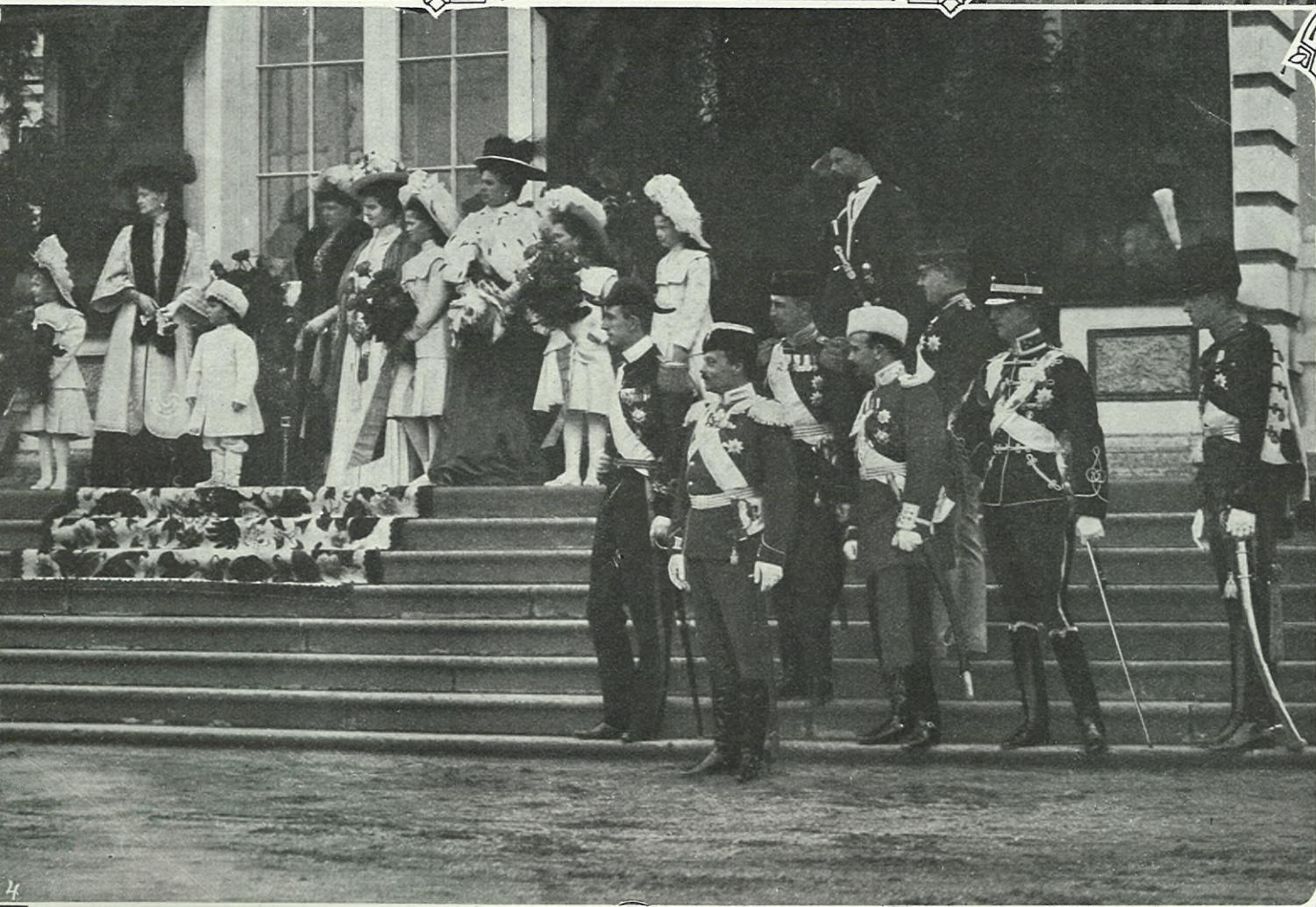
Man reser inte alla dar till ryska furstebrollöp — inte ens som journalist. Det var därför med känslor af liflig tacksamhet öfver vår svenske, alltid tillmötesgående ministers vänliga bemedling jag den 20 april å Tsarskoje Selos bangård tog plats i ett af de ekipage, som där skulle afhämta samtliga herrar korrespondenter — plus de trenne kvinnliga representanterna för Idun, Politiken och Berliner Tageblatt.

Efter i palatset intagna förfriskningar fördes vi under det älskvärda ciceronskapet af en af hofministeriets högre tjänstemän, herr Opritz, att före vigselakten bese slottskyrkan jämte en del af det s. k. "grosse Palais", i hvars praktsalar bröllophögtidligheterna skulle försiggå. I Tsarskoje finnes ju nämligen äfven ett annat, mindre slott, Alexanderpalatset, kejsersliga familjens nuvarande residens.

Interiören af slottskapellet är storartad.



Hertiginnan af Södermanland

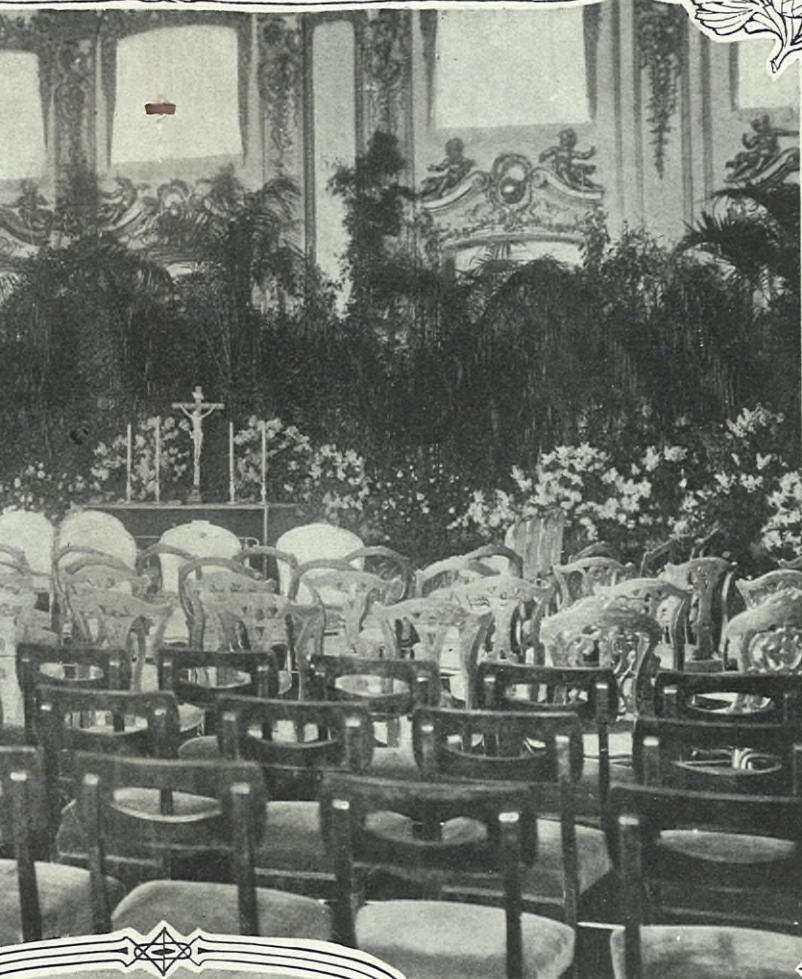


4



1. KONUNG GUSTAFS ANKOMST TILL REVAL. 2. SALEN DÄR LUTHERSKA VIGSELN FÖRSIGGICK. 3. KONUNG GUSTAF ANLÄNDER TILL TSARSKOJE SELO. 4. KEJSERINNAN TILL HÖGER OM HENNE, MIDT I GRUPPEN, HERTIGINNAN AF SÖDERMANLAND. 5. HERTIGINNAN AF SÖDERMANLAND I RYSK NATIONALDRÄKT. 6. GUD

TSARSKOJE SELO. II.



journalisternas befogethet och de svårigheter, som särskildt de kvinnliga journalisterna mötte i sin yrkesutöfning, har hon lyckats skaffa oss det intressanta text- och bildmaterial vi i dag kunna erbjuda.



Dess högblå väggar och hvalf, dess rika guldornamenter i violetta sammetspodier — mosaikinläggningar, takmålningar, dyrbara helgonbilder och i gyllene kedjor gungande juvelbesatta rökelsekar — färger och åter färger! En högstäm, praktfull symfoni.

Likt en dämpad orgelton verkade bilden af den till lutherskt kapell inredda salen, där hvita rosar och syrener blommade bland palmer och myrtenträd, och väggarnas elfenbenslika bakgrund förlänade harmoni åt det hela. Nära denna s. k. avantsal låg den stora bankettsalen, där borden just höllo på att arrangeras för aftonens galadiner.

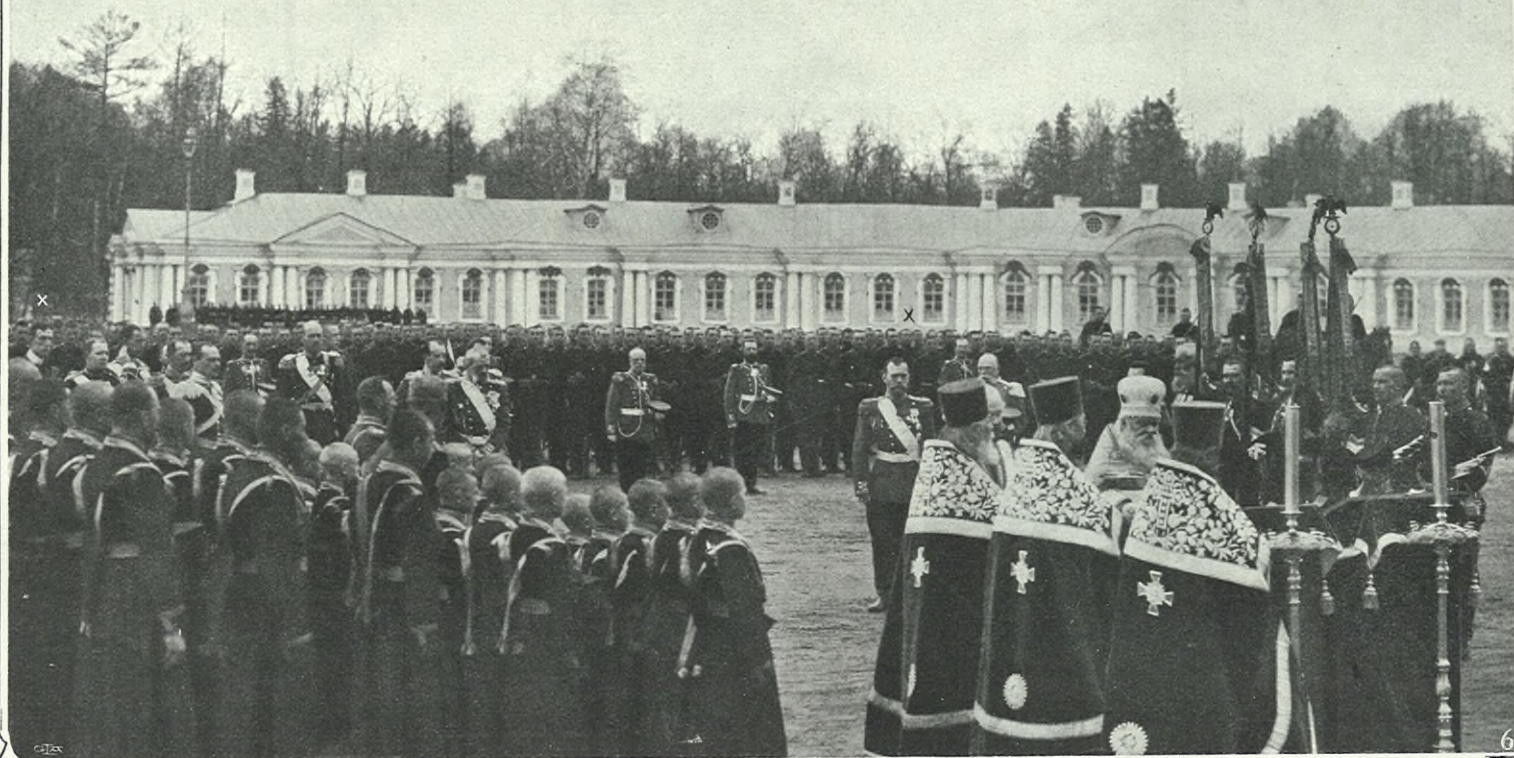
I ett af gemakerna passera vi helt oväntadt ett långt led af officerare, hvilkas tungomål förefaller synnerligen bekant. Liksom uniformerna, de verka helt välkända och hemtrefliga bland vimlet af alla utländska dylika — och de bäras också af de inbjudna representanterna för svenska krigsmakten till lands och vatten.

Klockan närmar sig tre — tiden för den ortodoxa vigseln. Vi anvisas plats nära slottskyrkans försal, genom hvilken bröllopsprocessionen skall passera. Där posterar under pelarnas guldkapitäl ett kompani palatsgrenadjärer i alnshöga björnskinnsmössor.

Ändtligen förkunnar en salut af 21 kanonskott att den kejserliga kortègen satt



Hertigen af Södermanland.



TSARSKOJE SELO. 4. KEJSARFAMILJEN SAMT PRINS WILHELM ÅSE PARADEN FRÅN TRAPPAN TILL KATARINAPALATSET, LÄNGST TILL VÄNSTER RYSKA KEJSARINNAN, NATIONALDRÄKT. 6. GUDSTJÄNST UNDER PARADEN FRAMFÖR KATARINAPALATSET. I MIDTEN KEJSAREN (X) LÄNGST TILL VÄNSTER PRINS WILHELM (X).



1. O. 2. DE AF KONUNG GUSTAF NEDLAGDA KRANSARNE PÅ ALEXANDER III:S OCH MARIA GEORGIEVNAS SARKOFAGER I PETER PAULSKATEDRALEN. 3. STORFURST-

INNAN MARIA GEORGIEVNA, HERTIGINNANS AF SÖDERMANLAND AFLIDNA MODER. FOTO FÖR IDUN AF C. O. BULLA, A. DRANKOW OCH A. HAHN, ST. PETERSBURG.

sig i rörelse. Utför trappornas rödklädda marmorsteg, genom korridor och entré ringlar sig det långa lysande taget — en syn, som sent glömmes. De flesta blickarna tilldrogo sig naturligtvis kejsaren, kejsarinnan, brudparet samt de kungliga och furstliga gästerna.

Storfurstinnan Maria Pavlovna är förtjusande i sin hvita dräkt med hermelinsmantel och briljantkrona, hon ser allvarlig och gripen ut. Prins Wilhelm, lång och ståtlig i svensk marinuniform med Andreasordens kedja, böjer sig just ned mot sin unga brud för att säga något. De tre små storfurstinnorna, Olga, Tatjana och Maria se mycket näpna ut i sina ryska nationaldräkter och nicka åt båda sidor. Prinsessan Ingeborg, förd af prins Carl, har en magnifik, hvit sidentoalett och smaragder i håret. En säregen prägel ha de ryska dräkter, som bäras af hovets damer — åtsittande, djupt ringade rober med långt släp, diademliknande, allt efter olika rang med en eller flere pärlrader försedda små mössor, från hvilka nedfalla långa luftiga slöjor.

Det rasslar af siden, det glimmar af juveler. En hel färgskalas alla nyanser lysa och förtona i ordnar, epåletter och band. In genom målade fönster sänder majsolen öfver taflan sitt nyckfulla blixtiljus.

De stora spegelglasdörrarna till kyrkan slås upp af fyra kolsvarta och guldsmidda negrer. Och synen försvinner.

Slottskapellet har jämförelsevis ringa utrymme, dock togs vid placeringen särskild hänsyn till de svenska gästerna, så att dessa fingo plats omedelbart bakom hovets damer och framför diplomatiska kåren. Vid ceremonien tjänstgjorde metropoliten af Petersburg och Ladoga, assisterad af medlemmar af heliga synoden och hovets präster. Efter aktens slut sjunges Te Deum under salut af 101 skott.

Bröllopskaran begifver sig härpå i samma ordning som förut till det lutherska kapellet, där biskop Billing i full ornat jämte svensk-finska församlingens pastor kyrkoherde Kajanus väntar. Äfven här är utrymmet otillräckligt, dock visas också nu de svenska gästerna samma artighet, i det sittplatser beredas åt alla svenska officerare, medan äldre och yngre medlemmar af hovet stå.

Men journalisterna — skola de få rum i denna trängsel? Herrarne kunna möjligen få komma in, heter det — men inga damer. Inte ens i dörröppningen?! Impossible — —!

Ja, naturligtvis! En bomb — — —!

Man ledsagar oss trenne, anarkistiska och mordiskt blickande damer ned i en stilla korri-



TÉSERVIS AF SILFVER.



SKÅL AF NERIT.

BRÖLLOPSGÅFVA TILL HERTIGPARET AF SÖDERMANLAND FRÅN I RYSSLAND BOSATTA SVENSKAR.

dor bak två stängda glasdörrar, vi vänta tillsammans med två lakejer, en jovialisk neger och en rysktalande gammal fru. Tiden blir lång. Har man fört oss hit gratis i första klassens kupé och i täckt landå och sörjt så utmärkt för vårt materiella väl för att låta oss stanna bak en glasdörr?

Till slut uppenbarar sig en uniformerad herre och frågar, om vi vilja åhöra sången i kapellet. Om?

Vi föras åter genom palatsets labyrinter, göra i förbifarten en flyktig och antagligen otillåten titt i kejsarliga köksdepartementet, där en hvitklädd personal flyger omkring i brådskande ifver och ljufliga ångor bebåda kommande, kulinariska mästerverk och långa rader af konfekt och bakelseskålar fresta ögat.

Vi återförenas lyckligen med våra manliga kolleger, dem vi finna — inte i kapellet, inte i dörröppningen, men i gemaket näst intill med vördnadsfull andakt lyssnande till det aflägsna ljudet af biskop Billings stämma.

Vi följa deras exempel. Förut finga vi se och ingenting höra — nu få vi höra utan att se. I denna sal befinner sig den kejsarliga sångkören, som efter biskopens tal uppstämmer Beethovens härliga hymn: "I himlar, sjungen den eviges ära — —". De verka helt pittoreska, alla de små korgossarne i sina fotsida, röda rockar med guld. Men deras sång — —? Både tillfället och Beethoven fordrade ett bättre utförande.

"De maa sgu slet ikke kritisere Kejsarens egen Kör," hviskar "Politiken," då hon läser raderna i mina blocknotes. Nej, det är kanske ej heller så lätt att med den riktiga uppfattningen sjunga svenska ord skrifna med ryska bokstäfver.

Denna vigselakt är betydligt kortare än den föregående. Efter ps. 335 utförd å orgel, resa sig de kejsarliga och kungliga familjerna för att dra sig tillbaka till slottets privatvåningar.

Allmänna omdömet var, att den lutherska ceremonien präglats af en enkel värdighet, synnerligen biskopens tal till det unga paret. Biskop Billing tog däri till utgångspunkt den första välsignelse, som efter skapelsen gafs de första människorna och slutade med en varm välsignelse till de nyförmälda. Brudens svar afgäfvos så godt som utan brytning, på klar och mjuk svenska.

Vid 6-tiden återvände till staden en del medlemmar af corps diplomatique jämte några af de svenska officerarne — samtliga med kejsarligt extratåg. Tilläggas kan att hela järnvägslinjen var bevakad af beväpnade, med ryggen mot taget stående poster.

Omkring 1/2 8 började galamiddagen. Bor-

Expedieras portofritt inom Sverige om rekvisition åtföljd af likvid insändes till

Mästersamuelsgatan 43, Stockholm

Iduns Mönsterafd.

Uppgif lifvidd (under armarna), midjevidd och kjollängd, erhåller Ni till Eder figur fullt tillförlitliga, moderna o. eleganta

Pappersmönster.

Erhållas omgående till nedanstående pris inom Sverige: Bluslif 40 öre, Kjolmönster utan släp 50 öre, Prinsessklädning 75 öre, Reformdräkt 75 öre, Barndräktmönster 50 öre, Kragmönster (Pellerin) 50 öre, Kappmönster 60 öre, Nationaldräktmönster 1 kr.

den, alla rikt blomstersmyckade, utgingo i strålförm från en medelpunkt. I sidogemaken voro äfven flera bord arrangerade för de svenska militära gästerna i paviljongen nr 5 i den s. k. "kinesiska stadsdelen". Framför deras majestäter stod ett praktfullt blomsterarrangement i blågula färger. Musik utfördes af kejsarliga hoforkestrern enl. följande program:

Huldigungsmarsch	Wagner
Hymne du premier acte de l'op. Jeanne d'Arc	Tschaikowsky
Frühlingsrauchen	Sinding
Intermezzo de l'op. "Doubrowski"	Naprawnik
Rêverie	Vieuxtemps
Cortège de noce de l'op. Lohengrin	Wagner

Menun: Potages: Crème de morilles nouvelles
Consommé tortue à l'Imperial

Petits pâtés
Sterlets de la Dvina au champagne
Agneaux de Pauillac aux légumes printaniers
Jeunes poulets aux truffes sauceIVOIRE
Canetons de Rouen au Porto

Granit à l'Italienne
Roti: Dinde de France et Cailles

Salade
Asperges d'Argenteuil en branches
Pêches de Nice pochées au kirch
Paniers de glace Parisienne
Dessert.

Såväl musikprogram som matsedel voro infattade i smakfulla, af ryske målaren Lebnardt tecknade, med gammalgrekiska motiv i bilder från Tsarskoje och Kreml försedda omslag. Tafeln välsignades vid majestätarnas ankomst af metropoliten Antoni. Toasten för de nyförmälda utbragtes af kejsaren. Under dinerns lopp gafs salut af den i parken belägna artilleri-skolans kanoner.

Omkring kl. 1/2 11 började couren med en polonäs, som öppnades af kung Gustaf och kejsarinnan Maria Feodorovna samt kejsaren med drottningen af Grekland. Det tredje paret var kronprinsen af Rumänien med kejsarinnan Alexandra Feodorovna, det fjärde storhertigparet af Hessen, — åttonde paret i ordningen var de nyförmälda. Under andra turen förde kejsaren Maria Pavlovna, prins Wilhelm kejsarinnan Maria Feodorovna, kronprinsen af Rumänien kejsarinnan Alexandra. Efter ännu två turer drogo sig de kejsarliga och furstliga personerna tillbaka.

Efter en "reception intime" i Alexanderpalatset åkte de nyförmälda samma kväll till sin tillfälliga bostad i Petersburg, det vid Fontankakanalen och Nevsky Prospekt belägna Sergiuspalatset. Såväl Tsarskoje Selos villastad som huvudstaden voro på aftonen illuminerade.

Bland det höga brudparets bröllopspresenter förtjänar måhända att nämnas de tvenne skänker, som gäfvos af inom Ryssland bosatta svenskar. Den ena, en på en sockel af samma stenart hvilande utomordentligt smakfull skål af nerit, prydd med tre svanar i drifvet silfver, uppskattas till 2,500 rubel. Den andra består af en five-o'clock-teaservis af silfver samt dithörande bord af violett amaranträ. Båda presenterna äro levererade af hofjuveleraren Fabergé i Petersburg (den senare till ett pris 3,000 rubel). Under sin Petersburgsvistelse aflade konung Gustaf ett besök i denna firmas lokal å Stora Morskaja, hvarvid en del större uppköp gjordes. Herr Fabergé utnämndes under utställningen i Stockholm 1897 af kung Oscar till kunglig hofjuvelerare.



ELSA HAGÉUS.

Känslomänniskor.

En återblick i lifvets tidbok af

Hanna Lundholm.

(Forts.)

DANIEL EDBORGS far hade rätt — Daniel gaf alltid gärna, och han gaf utan en skynt af baktanke: "Hvad får du igen?" fråga de flesta gifvare. De gifva med den ena handen och taga tillbaka med den andra. För dem, som gifva utan baktanke, faller sig gifvandet så naturligt, att de själfva glömma bort, hvad de gifvit. De, som mottagit gåfvan, glömma också i de flesta fall bort att de tagit emot. Daniel Edborg hade glömt, att han gifvit någonting åt sin far och åt sin släkt. Påminnelsen därom höll honom vaken största delen af natten. Han hade gifvit och glömt bort, att han gifvit — denna natt vägde han för första gången sin önskan att taga tillbaka mot den att ytterligare gifva. När morgonen grydde, hade han fattat sitt beslut.

Innan Daniel Edborg och skulptören Brand skildes på natten, hade de kommit öfverens om att nästa morgon sammanträffa hos en gipsgjutare för att se, huru Brands båda sista verk togo sig ut i gips. Daniel hade sett Ceres och Hebe växa upp inför sina ögon i skjulet, som Brand hedrade med namnet ateljé, och med denne hade han glädt sig åt fullbordandet af ett godt arbete. De hade hjälpts åt med att rycka bort det hoptorkade linneskynket från "Narcissus, betraktande sin spegelbild i källan" och därunder brustit ut i ett befriande skratt. Brand hade själf skrattat mest. Han hade ju haft rättighet därtill — han behöfde ju endast vrida på huvudet för att få sikte på sina båda nya verk, sin ögonfägnad. Hebe stod lätt framåtböjd och iskänkte ur amfan nektar åt någon osynlig gudomlighet. Ceres lyfte sig uppåt och höll kransen af ax högt öfver sitt fina huvud, som ämnade hon med ett jubelrop slunga den långt ifrån sig mot någon, som väntade på hennes gåfva. Brand hade denna dag varit rusig af glädje. Han hade skrattat, när han med ett hammarslag krossade den arm, hvarmed Narcissus skuggade för sina ögon för att bättre kunna betrakta sin egen spegelbild. Han hade till och med storskrattat, när han lyfte den gudomlige ned ifrån kavaletten för att slunga honom bort i ett hörn af ateljén. Sedan hade han tryckt Daniels hand och sagt, visande mot Ceres och Hebe:

"Jag har till stor del dig att tacka för min framgång. Du höjde änyo min själf tillit den dagen, när jag kände mig så förkrossande fattig inför min stackars Narcissus."

Gipsgjutaren hade morgonen efter utflykten till campagnan uppställt de båda konstverken på hvar sin piedestal under ett par takfönster, där belysningen var så fördelaktig, att gipsen verkade som marmor. Brand och Daniel stodo tysta och njöto af den vackra synen; blott en gång öppnade Brand till hälften läpparna såsom för att säga någonting, men han hejdade sig genast. Han kunde ej yppa för Daniel Edborg, att han tänkte på ett marmorblock, som han sett ligga, öfverväxt af gräs och nässlor, hos en försäljare af grafvårdar.

De slogo sig efter en stund ned på stenbänken utanför gipsgjutarens verkstad.

"Jag reser snart," sade Daniel plötsligt.
"Till Firenze?" afbröt honom Brand, "då reser jag med."

"Nej, hem" — det var som om Daniel med möda tvingade fram de båda orden.

Brand såg bestört ut och teg först en stund. "Stanna kvar!" bad han slutligen, och hans stämma hade en kärfl klang, som om han sträfvade efter att behärska sig. Sedan tillade han — det lät nästan som en förebräelse:

"Du hör ju helt enkelt till här nere ibland oss."

"Saknaden kommer för mig att kännas som hemlängtan, när jag ej längre är här," sade Daniel.

"Stanna kvar!" bad Brand ännu en gång, och som han kände Daniel och visste huru gärna denne gaf, tillade han:

"Det är den krassaste egoism — vi kunna inte undvara dig. Ingen ser på vår sträfvan så vackert som du."

Daniel höll handen för sina ögon. "Kommer du ihåg," fortfor Brand, "när vi första gången sammanträffade i Hammers ateljé — ingen af oss kände dig då. Du ville ovillkorligen köpa den lilla studien från Albano. Hammer sade själf: Tag den andra — motivet från campagnan, men du ville inte höra talas därom. "Ingen annan skulle välja den studien," försäkrade Hammer, och då var det som du började tala. Vi lyssnade med undran och när du slutat, kunde vi inte taga våra ögon från den lilla ringaktade studien."

Daniel såg vemodigt på Brand.
"Minns du, huru glad Hammer blef? Stanna kvar, Frithof, och hjälp oss att växa!"

Daniel tryckte handen mot pannan, där blodet lagt sig som en ljusröd sky. Sedan räckte han tiggande faderns bref till Brand.

Medan denne läste, följde Daniel med ögonen en hvit sky, som dröjande sväfvade bakom kupolen af en liten kyrka. Skyn dref fram så sakta, som om en osynlig hand försökte hålla den tillbaka; sedan gömdes den bort af kupolen. Det var som om den hakat sig fast någonstädes, så lång tid åtgick, innan den åter kom fram. Ändtligen varsnades den hvita silfverkanten, därefter en flik af den mjuka, ulliga skymassan, hvarpå den åter sakta syntes sväfva framåt, till fornen liknande en torso, på hvilken en spillra af ena armen kvarlämnats såsom för att bana väg.

Brand hade slutat läsningen och granskade sedan noga handstilen. De stora bokstäfverna sågo så besynnerliga ut — alldeles som om de härledde sig från en hand, som ej orkat forma dem. "Är din far mycket gammal?" frågade han och vecklade omsorgsfullt ihop brefvet.

"Utsliten, tror jag," lydde svaret. De reste sig från stenbänken och Brand talade ej längre om att Daniel borde stanna kvar.

Samma kväll skref denne till sin far:

"Käre fader!

Den vederkvickelsetid, jag tagit mig, har varit lång — så lång, att jag nästan blyges öfver mig själf. Jag borde hafva kommit för länge sedan. I öfvermorgon lämnar jag emellertid Rom, och när jag återigen är hemma hos dig, så skall jag i din närvaro tömma löftesbägaren, såsom du lät mig göra under skolåren. I ditt bref nämner du ingenting om, hvad du svarade mig den gången, när jag kom till dig för att säga, att jag ej ville blifva den förste i släkten, som bröt med traditionen. Du sade: "Tack, min son! Jag lofvar dig att vederkvickelsetidagar ej skola komma att fattas dig. Det blir min sak att sörga därför." Du har nu skänkt mig en lång följd af dylika dagar bland de vänner, som jag förvärfvat mig här. Nu längtar jag själf efter en löftetid såsom under skolåren, när jag skolkat utan din vetskap. Jag förväranar mig ännu stundom öfver att jag lyckligt och väl kom igenom alla skolans klasser. Jag vet, att du en gång narrades för att rädda mig — du som var så ärlig och sann. Jag glömmar aldrig, huru det var denna gång efter ditt samtal med rektorn. Det kom ej till några förklaringar mellan oss, men så öfverseende som du eljes var mot mig — icke alls som andra fäder i vår lilla stad, hvilka med ris och rotting främjade sina söners uppfostran till det, som godt var — så läste jag den dagen i din blick en harmsen ovilja mot mig, därför att du för min skull ej fullt hållit dig vid sanningen. Jag tackar dig nu, därför att du den gången ej utlämnade mig för att få känna dig själf utan vank och tadel. Såsom du denna gång höll fast vid mig, så håller jag nu fast vid dig. På hemresan ämnar jag besöka de stora skeppsvarf, till hvilka jag medförekommendation, för att se, hvad där för mig kan vara att lära. Om ett par månader hoppas jag vara hemma, om allt går väl.

Din tillgifne och tacksamme son
Daniel."

När Daniel Edborg lämnade Rom, förde han med sig Ceres och Hebe, omsorgsfullt instufvade i ett par bastanta trälårar. Han hade sagt till Brand, att han ovillkorligen måste hafva dem med sig hem. De skulle ständigt påminna honom om det land, som sammanknöt honom med hans vänner i Italien. Brand erbjöd sig då att som vängåfva skänka honom afgjutningar af de båda konstverken, men härom ville Daniel ej höra talas. Fördelen var ju likväl helt och hållet på hans — Daniels sida. Om Brand tillbakavisade anbudet, så var detta ej mer än rätt och billigt. Daniel visste mycket väl, att Brand inom kort skulle finna köpare på annat håll — köpare, som skulle bjuda mycket högre betalning. Men han hade nu en gång föresatt sig, att Ceres och Hebe skulle tillhöra honom och ingen annan.

På detta sätt öfvervann han Brands skrupler och förvärfvade sig äganderätt till sin väns vackra arbete, som han gäldade med en god del af sitt modernearf.

III.

Man tänke sig, att den lilla staden, Daniel Edborgs hemort, var belägen vid det smala Sundet, just vid den punkt där detta långsamt började vidga sig och skjutande undan landet på båda sidor gick att möta det stora innanhafvet. Den lilla stadens gator voro tränga och till största delen kantade af låga enväningshus. De gamla frukt- och kastanjeträden sträckte sina grenar långt fram öfver de röda eller gula tegeltaken. Under blomningstiden lösryktes ofta frukträdens hvita eller skära blomblad af västanvinden, som under vårmånaderna kom strykande från den vida vattenytan utanför Sundet och jagade fram öfver hustaken. De mjuka, fina blombladen föllo ned på gatornas kullriga stenläggning och bildade där en matta, som söndertrasades af hög-

Sveriges på en gång elegantaste och mest användbara modejournal för hemmen.

Iduns Modellkatalog

Oumbärlig för alla sömmerskor och alla hem. Nu är tid att prenumerera.

Fyra rikhaltiga säsonghäften årligen. Koloreradt omslag. Prenumerationspris 2.20 för helt år — 60 öre pr häfte.

klackade läder- och blankskinnsskor samt af varfsarbetarnas trätofflor.

Bakom staden böjde sig i halvcirkel inåt landet en gräsbeväxt ås. Den gamla stadsdelen var belägen inom denna halvcirkel. Åsen motade vindarna från norr och nordost, så att de under vintern med ansenligt minskad kraft tryckte sig mot de dubbla och väl tillklustrade fönsterrutorna, innanför hvilka järnugnarna från morgon till kväll flitigt matades med stenkol, som hämtades från en grufva, belägen ungefär en half mil ifrån staden. Men när våren kom och de första segelfartygen för gynnsam vind sköto fart i det smala vattenbandet, slogos dörrar och fönster upp på vid galvet för att släppa in den friska saltmättade hafsbrisen.

Då hamrades på varfvet med fördubblad ifver, och de fartyg, som legat i vinterkvarter, fejadades och nymålades. Skolgossarna tågade sjungande flockvis genom gatorna med sina bleckportörer för att på åsens slutning leta efter de första vårblommorna. Tjänstflickorna, sysselsatta med rengöring af fönster och dörrutor, skämtade med varfsarbetarna och bodkarlarna. Möbler och kläder befriades i trädgårdsgångarna eller på gårdsplanerna från vinterdammet, hvilket lade sig som en fin slöja öfver de späda gröna skotten i rabatternas mörka mylla. Det var som om den lilla staden vaknat till nytt li, efter en lång, tung vinterslummer.

Daniel Edborg kom hem en dag under den största vårbräddskan. Det blåste friskt, och den lilla ångaren Äolus gungade fram öfver vågor med breda kammur af vitt fräsande skum. Daniel kände sig frusen i sin tunna slängkappa — han hade naturligtvis glömt bort, att han reste mot norr.

Han ställde sig tätt vid ångarens rödmålade skorsten för att hålla sig varm, under det han såg bort mot sin födelsestad, där han försökte urskilja det stora tegelhuset uppe på den långsluttande gräsbacken. Slutligen såg han vid en vändning, som ångaren gjorde för att komma i inloppsriktningen, det långa, grå huset skilja sig ut ur massan af de i dess närhet belägna verkstadsbyggnaderna. Han såg sedan, huru på varfvet skelettet af ett nytt fartyg reste sig högt öfver det röda staketet, som skiljde varfsområdet från den hvita sandremsan nere vid Sundet.

Innanför detta röda staket hade Daniel Edborgs stamfäder under flere generationer haft sin verksamhet. Som timmermän hade de börjat med att bygga fiske- och roddbåtar, därefter hade de öfvergått till galeaser och briggar, och under Daniels farfars och fars tid hade det Edborgska skeppsvarfvet fått mottaga beställningar från landets förnämsta rederier, samt under den sista tiden, sedan de börjat bygga järnfartyg, äfven från staten. Hittills hade det arbete, som de enkla handverkarna påbörjat, gått stadigt och säkert framåt. Ambitionen hos dem, som tagit detta arbete i arf, hade drivit fram allt större och vackrare arbetsresultat. Handverkarna hade efterträds af ingenjörer, bland hvilka flera vetat skaffa sig ansedda namn som konstruktörer och ett par af dem äfven som uppfinnare. Fortsättningen på detta arbete hade Daniel Edborg af fri vilja öfvertagit, men denna dag, när han stod frysande på däck af den lilla ångbåten, som förde honom hemåt, började han grubbla öfver, om hans förmåga skulle komma att motsvara hans allvarliga vilja, när det gällde fullföljandet och fullkommandet af det verk, som traditionen inom hans släkt samt en liflig önskan att vara sin far till hjälp, förmått honom att åtaga sig. Han frammanade bilden af sin farfar, sådan denne varit under de sista åren af sin långa lefnad — farfadern uppnådde den höga åldern af åttiosju år. Först i dag tyckte sig Daniel rätt förstå arten af dennes ända till det sista bevarade intelligens och själfkänsla.

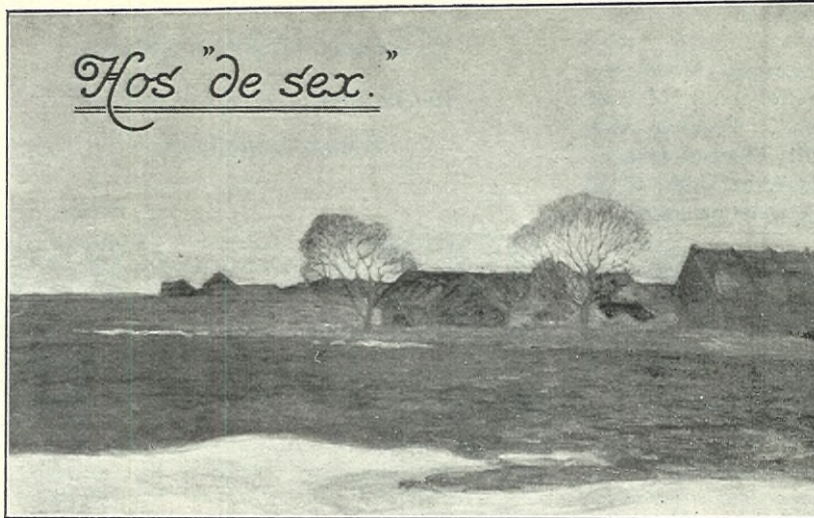
Han hade säkert aldrig ett ögonblick hyst tvifvel om, huruvida han kommit på sin rätta plats här i lifvet eller ej.

Daniel Edborg tänkte äfven på farfaderns till högmod gränsande stolthet, och slösande frikostighet. Han hade med djup ringaktning för dess värde strött omkring sig det guld, som hans intelligens och energi tillförde honom. Vid sjuttio års ålder hade han gift om sig med en fattig men talangfull adelsfröken, såsom man påstod, därför att han sympatiserade med henne i hennes aristokratiska själf tillräcklighet. För hennes skull hade han låtit riva ned och flytta arbetarbostäderna från deras plats tätt invid varfvet och ej långt från hans egen bostad uppe på den långsluttande gräsbacken till strandremsan på andra sidan om stadens hamn. Arbetarhustrurnas tråtor, ljudet af deras gälla röster hade en dag stört fru Brita, under det hon inöfvade en sarabande af Bach.

(Forts.)

Med detta nummer

följer ett extra biläggsblad med slutet af de prisbelönade artiklarne i Lefnadskonst.



APRILAFTON; OLJEMÅLNING AF G. WIDERBÄCK.

UPPE I KONSTFÖRENINGEN ha sex unga artister slagit sig ihop om en utställning, som nu pågått ett par veckor. Den gör icke något väsen af sig, rör sig icke med stora eller anspråksfulla later, men åtskilligt äger talangens och det nitiska sträfvan-dets stämpel, hvarför ett kort omnämnande och några reproduktioner därifrån torde kunna intressera.

Vi börja med John Österlund, som utställer några förträffliga arkitekturtaflor från gammalfranska småstäder, dels i olja, dels iakvarell. Konstnären har ett skarpt öga för det måleriska i ålderdomliga grändpartier med den mäktiga katedralen i bakgrunden eller de pittoreska patricierhusen, som växa upp öfver hvarandra innanför fästningsvallen. Några svenska landskapsbilder af samma pensel vittna om ett sant målarlynnne och fint natursinne, ehuru det förefaller, som om konstnären haft mera glädje af att fördjupa sig i de franska motiven.

Fru Mathilda Wigert Österlund visar en något heterogen samling dukar, hvari röjer sig stor habilitet, men man har svårt att hitta henne själf bland dessa växlande motiv. Sålunda förekomma en bit af en fransk by, exteriör af Kalmar slott, en tövädersstämning, hvari Thaulow skymtar fram, en pupel o. s. v. "Björkar" är kanske samlingens bästa alster, ty där finns styrka i stämningen och en viss personlig hållning.

I Gusten Widerbäck har Uppsalaslätten funnit sin målare. Hans färg, har visserligen icke "satt" sig riktigt ännu, men han är otvetydigt det uppsvenska landskapet på spåren, dess luft och dess linjer ha trängt in i hans syn och dess enkeltoniga lyrik sjunger vackert i hans själ.

Bredvid honom verkar Werner Sundblad som en mångfrestare med betydlig brio i penseln, något af en turistnatur, som färdas

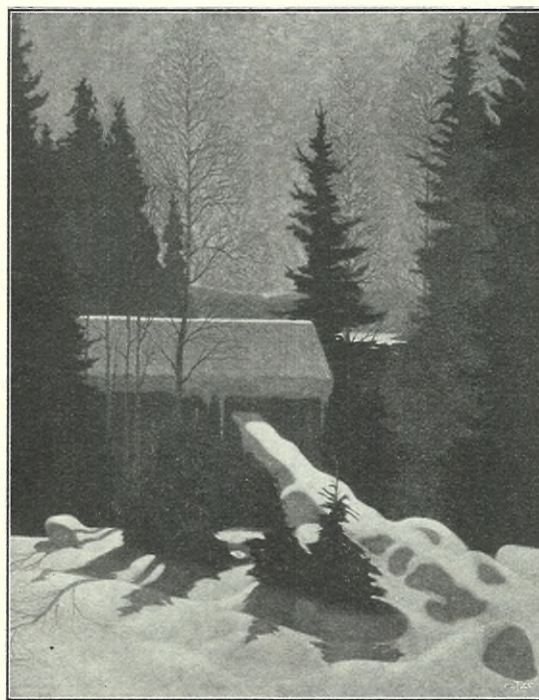
ningssätt ju förr dess hellre och tillägna sig en friskare teknik.

På det skulpturala området möta vi Herman Neujd, som dock denna gång endast utställer

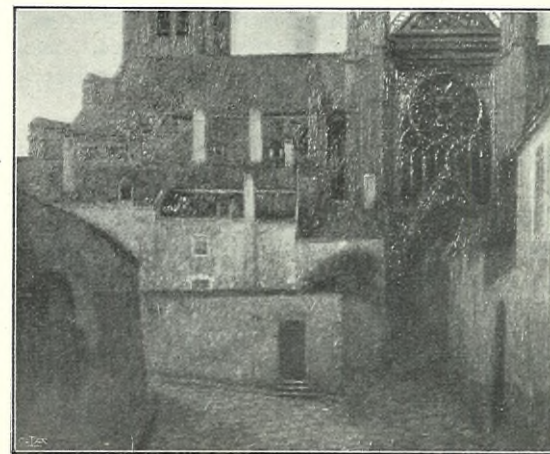
småsaker, dessa ting, som komma till, medan skaparkraften samlar sig för större alster. Totalintrycket af utställningen är emellertid öfvervägande godt, men man saknar nu som förut de stora uppgifterna, figurmålningen, som afspeglar människolifvet. Det har sagts många gånger förr, men det förtjänar att upprepas tills det vinner gehör hos den stora falangen af våra artister, att det moderna lifvet, som brusar omkring oss med dagrar och skuggor, med skratt och gråt ropar på penslar och färger för att bli skildradt för samtiden och för kommande generationer.

Landskapsmålningen är nog en god sak, men den är icke allt. Vi önska också se människorna, hvilka lefva i dessa landskap och som bo i husen med den måleriska arkitekturen.

E. H—N.



MÅNLJUS ÖFVER GAMMAL LINSKÄKT. OLJEMÅLNING AF W. SUNDBLAD.



VID KATEDRALEN. OLJEMÅLNING AF J. ÖSTERLUND.

TVÄTT-EXTRAKT
SOLIDAR

En fin oljemålad dörr fordrar omsorgsfullaste behandling för att förblifva glänsande men blir som ny, ifall den behandlas med Solidar enligt bruksanvisningen för tvättning af oljemålade dörrar och väggar. Läs noga igenom de extra bruksanvisningarne. Försäljes öfverallt å 16 öre paketet och i parti af FERD. MÜLHENS, Filial i Sundbyberg. R. T. Sthlm 4711. A. T. Sthlm 4711.

Våra pristäflingar i musik och prosakonst.

VI TILLÅTA OSS erinra om våra pågående pristäflingar, riktande en kraftig vädjan till ord- och ton-diktens utöfvare i vårt land att främja denna kulturella tornering genom sitt deltagande.

Vår stora litterära pristäfling

gäller en utmärkt svensk originalroman för Iduns romanbibliotek, för hvilken vi utfäst

ett pris å Femtusen (5,000) kronor.

Manuskripten till densamma böra vara inlämnade till redaktionen **senast den 30 juni 1908**. Fullständiga regler för ifrågavarande täfling återfinnas i Idun nr: 40 för år 1907.

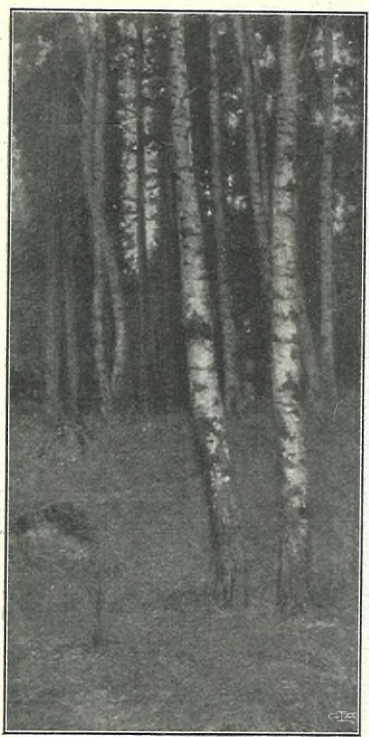
Vår stora operapristäfling

gäller en svensk helaftonsopera, för hvilken vi utfäst

ett pris å Sextusen (6,000) kronor,

hvarvid afses, att 1,000 kronor skola tillkomma libretto-författaren, de öfriga 5,000 kronorna kompositören. Manuskripten till denna täfling böra vara inlämnade till redaktionen **senast den 1 september 1908**. Fullständiga regler för operapristäflingen återfinnas i Idun nr: 9, 1906, och nr: 4 för år 1907.

Redaktionen af Idun.



BJÖRKSOG. OLJEMÅLNING AF MATILDA WIGERT-ÖSTERLUND.

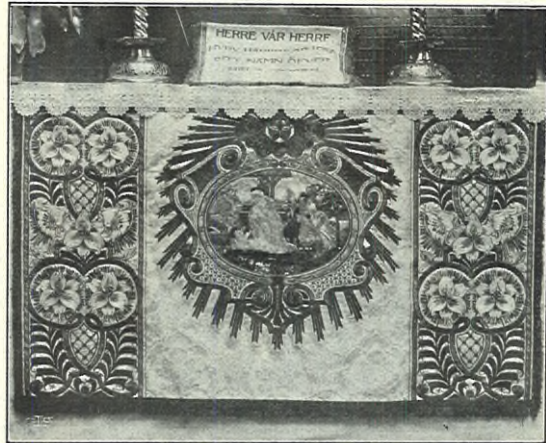
Vårens konstindustri.

TILL VÅRSÄSONGENS textilutställningar komma utom de af oss förut omnämnda en mindre utställning hos Svensk konstslöjd och en mycket fullständig och omfattande sådan från Liciums ateljé i Konstnärshuset vid Smålandsgatan. Vi ha vid upprepade tillfällen dröjt vid Svensk Konstslöjd och dess verksamhet och namnen på

deras bärande artister hr Alf Wallander, fröknarna Frykholm, Ståhlbrand och Mårtensson är icke obekanta för våra läsare. Ett af utställningens ståtliga nummer är en fana, tillhörig Norrlands nation i Uppsala, komponerad af Annie Frykholm. Utställningen fylles ut af ett antal gardiner och stores i vecka material — t. ex.

shantung — och vecka mönster och färger, kuddar, tédukar och möbelytger i gammal och ny teknik.

Licium har en utställning, som genast som helhetsintryck är imponerande med sin samling af praktfulla paramentarbeten och sina fanor och standar, som hänga lika tätt som våra troféer i Ridderholmskyrkan för i världen. Fröken Sofia Gisbergs namn är här det som oftast möter en såsom skapare af dessa moderna kyrkoprydnader, som dock inbördes variera så mycket i val af motiv och teknik. Vasakyrkans antependium, hvilket vi här återge, är utsökt, dyrbart och och rikt och bör föröfrigt passa förträffligt in i tonen i kyrkan. Både detta och allt som visas på Liciums vackra utställning talar om en intill fulländning upprifven teknisk skicklighet hos brodöserna. — De unga teknisterna i skolan vid Mästersamuelsgatan ha nu slutat sitt arbete för läsåret och dess synliga resultat finnas nu till beskådande i lärosalarna. Det är för det första en kvantitativt storlagen utställning, som talar om mångsidigt och duktigt arbete, och den innehåller också mycket, som är roligt och praktigt både i skisser och utförda saker. — ER.



ALTARKLÄDNAD FÖR GUSTAF-VASA-KYRKAN. A. BLOMBERG FOTO.

VILL NI HA

garanti för en ren och oförfalskad natursaft, använd då utslutande A.-B. LINGONS tillverkningar. Genom moderna apparater i filtrér- och steriliseringsväg äro vi i stånd leverera safter utan spår af vare sig konserveringsmedel eller andra tillsatser.

Kontrollant: Prof. G. Lagerheim.

Guldmedalj: NORRKÖPING 1906 LUND 1907

KÖKSALMANACK

Redigerad af ELISABETH ÖSTMAN

Inneh. af Elisabeth Östmans Husmoderskurs i Stockholm.

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 17—23 MAJ 1908.

SÖNDAG. Frukost: Smörgåsbord; omelett med stufvad kalfhäarna; mjölk; kaffe eller te. Middag: Grönsoppa; gös a la Homburg med champinjonsås och potatis; stekta morkullor med morkullsbröd och salader; nougatkräm med vindruvur.

MÅNDAG. Frukost: Smörgåsbord; fågelstufning i snäckor (rester från söndag); mjölk; kaffe eller te. Middag: Köttjärke med legymer; rabarberkräm med vispad grädde.

TISDAG. Frukost: Smörgåsbord; bräckt skinka med stekta ägg; mjölk; kaffe eller te. Middag: Jordärtskocksupuré med rostad bröd; ugnstek torsk med pressad potatis.

ONSDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsgrot med mjölk; spicken sill med färsk potatis; kaffe eller te. Middag: Kott, brynt lambringa med ris; nyponsoppa med vispad grädde.

TORSDAG. Frukost: Smörgåsbord; hachis på får med brynt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Arter med fläsk; väfflor med sylt.

FREDAG. Frukost: Smörgåsbord; kott färsk strömming med gräslökssås och potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Biffstek med potatis; blåbärsoppa med klomp.

LÖRDAG. Frukost: Smörgåsbord; biff af kalfläver med potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Artpuré med stekt bröd; kott fläskkorf med stufvade turska bönor.

RECEPT:

Grönsoppa (f. 6 pers.). 1/2 lit. jordärtskockor, 1 litet blomkålshufvud, 2 kkp. färska arter eller 1 burk konserverade, 1/4 rotselleri, 1/2 purjolök, 4 persiljestjälkar, salt, vatten, 1/2 msk. smör, 1 msk. mjöl, 2 lit. blandad ox- och kalbuljong, 1 hg. spenat, salt, hvitpeppar, 3 äggulor, 1 dcl. tjock grädde.

Beredning: Jordärtskockorna och blomkålshufvudet ansas väl och få ligga 1 tim. i ättiksbländadt vatten, hvarefter de påsätts jämte arterna i kokande saltadt vatten, och få koka tills de äro mjuka. Rotselleriet och purjolöken ansas på vanligt sätt och påsättes jämte persiljan i kokande saltadt vatten i särskildt kärl. Smör och mjöl sammanfråsas och påspådas med den kokande buljongen. Den rensade och sköljda spenaten lägges och soppan får koka 10 min. Rotselleriet, löken och persiljan fränsilas och spadet tillsättes, likaså det spad, hvaruti de öfriga grönsakerna kokat, hvarefter soppan afsmakas med kryddorna. Äggulorna och grädden uppvispas i sopp-skålen och soppan tillsås under kraftig vispning. Sist lägges jordärtskockorna, det sönderdelade blomkålshufvudet samt arterna och soppan serveras.

Stekta morkullor (f. 6 pers.). 4 morkullor, 1 1/2 hg. späck, 4 msk. smör (80 gr.), 3 tsk. salt.

Sås: Smöret i hvilket fåglarna brynts, 2 msk. mjöl, 1 lit. buljong, 2 dcl. tjock grädde, 1 tsk. socker, 1 tsk. soja.

Morkullsbröd: Hjärtan, kräs och lever af fåglarna, 30 gr. späckfläsk, 1 msk. fint hackad persilja, 1 msk. smör (20 gr.), 1/2 msk. rött vin, 2 äggulor, salt, peppar, 1 sextonötes hvetebröd, 2 msk. smör (40 gr.).

Beredning: Fåglarna, som böra hafva hängt 3—4 dagar, plockas samma dag, de skola anrättas. De svedda, ögonen uttagas och hufvudet flås. De urtagas nätt, hjärta, lefver och kräs tillvaratagas, fåglarna sköljas hastigt torkas väl in- och utvändigt med en köthandduk och fötterna afhågas. De uppsätts på det sättet, att låren pressas tätt intill kroppen och hufvudet böjes bakut, hvarefter näbben sticket genom läret samt ut genom det andra läret. Bröset späckas eller oinbindes med tunna späckskifvor. Smöret brynes i en stekgryta, fåglarna lägges och brynas vackert på alla sidor, hvarefter de upptagas och saltas. Smöret i hvilket fåglarna brynts fräses med mjölet, buljongen och grädden tillsättes och såsen får ett godt uppkok. Fåglarna nedläggas i såsen och får sakta steka omkr. 30 min., under det att det ofta ösas öfver. De klyf-

Finast i smak och näringsrikast äro

VÄRGÅRDA

(Kungl. Hofleverantör)

PARETER.

Hafregryn • Hafremjöl

Värgårda

Proton-hafremjöl!

vas och garneras med morkullsbröd, som beredes på följande sätt: hjärta, kräs och lever sköljas väl och hackas fint tillsammans med späcket och persiljan, samt brynes hastigt i smöret och tillsättes med vinet, äggulorna och kryddorna. Hvetebrodet skäres i skifvor, kanterna afskäras och skifvorna stekas i smör. Färsen utbredes på bröds-kifvorna, som insätts i het ugn, så att färsen hastigt gräddas. Såsen silas och skummas, spådes med grädde eller buljong, om så behöves, och 1 tsk. kallt smör iröres.

Nougatkräm (f. 6 pers.). Nougat: 40 gr. sötmandel, 125 gr. strösocker.

Kräms: 3 äggulor, 40 gr. socker, 3 dcl. tunn grädde, 1 stång vanilj, 1 msk. vaniljsocker, 6 blad gelatin, 2 msk. varmt vatten, 3 dcl. tjock grädde.

Till garnering: Nougat, 1 hg. vindruvur.

Beredning: Mandeln skällas och hackas fint. Sockret lägges i en något varm tackjärnsanna och röres med träsef öfver elden, tills det är smält. Då tillsättes mandeln genast och massan får ett uppkok samt upphålles på väl smord plåt. Så fort nougaten är afsvalnad, skäres den i jämna rutor med en hackknif, smord med smör och lossas från plåten. Hälften af nougaten krossas fint i stenmortel, den andra hälften sparas till garnering.

Till krämen röras äggulorna och sockret 1/4 tim. Den tunna grädden kokas med vaniljstången och vaniljsockret, till grädden fått lagom vaniljsmak och slås sedan under stark vispning på de röda äggulorna och sockret, hvarefter krämen får sjuda öfver elden under fortsatt vispning. Pannan afllyftes och vispningen fortsättes, tills krämen är kall, då nougaten och den till hårdt skum slagna grädden tillsätts. Sist nedröres det sköljda och i varmt vatten upplösta gelatinet. Krämen hålles i vattenskåld och sockerbeströdd form samt ställes på kallt ställe att steka omkr. 3 tim.

Då krämen skall stjälpas upp, hålles formen omkr. 1/2 min. i varmt vatten. Den garneras med nougaten, vindruvur och om så önskas med makroner.

Köttjärke (f. 6 pers.). 1/2 kg. benfritt svinkött, 150 gr. späckfläsk, 4 potatisar, 2 ägg, 3—4 kkp. gräddmjölk, 1 msk. salt, 1/2 tsk. hvitpeppar (1/2 tsk. ingefära).

Till stekning: 2 msk. smör (40 gr.), 4 dcl. buljong.

Sås: 1/2 msk. smör (10 gr.), 1 msk. mjöl, köttsky.

Beredning: Köttet tvättas med en duk, doppad i hett vatten, befrias från senor och hinnor, skäres i tärningar och drives 3 ggr genom köttkvarn. Späcket skäres i fina tärningar. Köttet och fläsket arbetas tillsammans 1/2 tim., de rifa potatisarna tillsätts jämte de uppvispade äggen, gräddmjölen, litet i sänder, samt kryddorna, hvarefter färsen arbetas 1/2 tim. En långpanna upphetas, smöret brynes däri och färsen nedläggas i form af en filé och får steka i god ugnsvärme omkr. 1 tim. Under stekningen påspådes buljongen, litet i sänder, och färsen öfveröses hvar 10 min. Köttjärsen skäres i vackra skifvor och upplägges på varmt serveringsfat. Smör och mjöl sammanfråsas och köttskyn påspådes litet i sänder, hvarefter såsen får koka 10 min. och serveras i särskild såsskål.

Rabarberkräm (f. 6 pers.). 5 goda rabarberstjälkar (omkr. 7 hg.), 1/2 lit. vatten, 2 kkp. krossocker, 1/2 msk. mandaminmjöl, 2 msk. vatten.

Beredning: Rabarbern sköljes och torkas, skalas mycket tunn och skäres i 1 cm. långa bitar. Af sockret och vattnet kokas en klar lag, rabarbern lägges och får koka, tills den är mjuk, men ej faller sönder. Mandaminmjölet utröres med litet vatten, hvarefter krämen får koka under rörning i 5 min. Den upphålles i en med ljumt vatten sköljd glasskål och bestros med strösocker för att ej bilda skinn. Serveras med vispad grädde eller mjölk.

Ugnstekttorsk (f. 6 pers.). 1 1/2 kg. torsk, 1 msk. salt, 1 tsk. ättika.

Till panering: 2 msk. hvetemjöl, 1 ägg, 3 msk. stötta skorpor.

Till stekning: 1/4 kg. god flotvyr.

Till garnering: Persilja, 2 to-mater i skifvor.

Beredning: Torskar på 1/2 kg. äro bäst. Fisken skäres upp, hufvudet afskäres, inålvorna uttagas och fisken sköljes väl samt torkas. Den skäres i 2 filéer, ryggen borttages och fennorna afskäras. Filéerna sköljas ånyo väl, hvarefter de gnidas med salt och ättika och få ligga 1 tim. De torkas med en fiskhandduk, doppas i mjölet, därefter i det uppvispade ägget och sist i de stötta skorporna. Fisken stekes i flotyren, tills den är spröd och vackert brun.

SOLO-KÄFFE

från

A.-B. Malmö Kaffekompani.

H. M. Konungens Hofleverantör.

Magnetiskt förädladt enligt svenska patentet n:o 20016 är

det bästa, renaste och drygaste

JAVÅ-KÄFFE

Den serveras genast garnerad med persilja och skifvor af färska tomater samt kott potatis. Stekt torsk kan serveras med champinjonsås, tomatås eller brynt smör med citron.

Biff af kalfläver (f. 6 pers.). 1 kg. kalfläver, 1/2 msk. salt, 1/2 tsk. hvitpeppar, 4 msk. hvetemjöl.

Till stekning: 3 msk. smör (60 gr.).

Sås: 1 rödlök, 1 msk. smör (20 gr.), 1 1/2 msk. mjöl, 4 dcl. buljong eller vatten, 1 tsk. soja.

Beredning: Lefvern lägges i kallt vatten omkr. 1 tim., torkas med en köthandduk och hinnan aftages. Den skäres därefter i 1 cm. tjocka skifvor, som beströs med salt och peppar, och vändes i hvetemjöl. Smöret brynes, bifarna lägges och få steka vackert bruna på båda sidor, hvarefter de upplägges på varmt fat. Löken skalas, skäres i fina tärningar, brynes i smöret och sammanfråsas med mjölet. Buljongen tillsättes litet i sänder under flitig rörning och såsen får koka 10 min. Den afsmakas med soja, hålles öfver bifarna, som kunna garneras med stekta rimsaltade fläskskifvor.

Stufvade turska bönor (f. 6 pers.). 1 lit. salta turska bönor, vatten.

Stufning: 3 msk. smör (60 gr.), 3 msk. mjöl, 6 dcl. god mjölk, 1 ägg-gula, 1/2 msk. socker.

Beredning: Bönorna sköljas väl i kallt vatten och få ligga i vatten omkr. 4 tim. De påsätts därefter i kallt vatten och få koka en stund, hvarefter vattnet fränsilas och nytt kallt vatten påhålles. Vattnet bytes ännu en gång, om böna äro för salta, hvarefter de få koka, tills de äro mjuka då spadet fränsilas. Smör och mjöl sammanfråsas, mjölen påspådes litet i sänder och aledningen får koka 10 min. Äggulan tillsättes och såsen får sjuda, hvarefter böna äro lägges och stufningen afsmakas. Stufningen serveras till kott fläsk eller köttkorf samt till köttbullar.

M. Bendix

18 Regeringsgatan.
5 Sturegatan. 90 Drottninggatan.

NYHETERNA FÖR SÄSONGEN I BARNKLÄDER

nu inkomna.

OBS! Sändningar för benäget urval expedieras till ärade kunder samt till i landsorten kända personer. Prisuppgifter och tygprov sändas på begäran franko.

Vid rekvisition behöver endast uppgifvas barnets ålder.



M
B
E
N
D
I
X

M
B
E
N
D
I
X

ANNONSER skola vara inlämnade till Expeditionen senast fredag för att kunna införas i följande veckas nummer.

LEDIGA PLATSER

ATT sköta bättre, välsituerad ungdomskola, önskas bildad hushållsfröken, med behaglig personlighet och yttre. Svar med foto. till »Framtid 27/38», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

HUSFÖRESTÄNDARINNA, som med praktisk förmåga att sköta ett hem förenar godt sätt och tillgivenhet för barn, får genast plats i landsortshem där fyra små barn behöva moderlig hjälp. Svar till »Disponent 1908», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Sjuksköterska, något van vid Röntgen och mikroskopie får plats å lasarettet i Falun. Lön efter kompetens, 350 å 450 kr. och pensionsbidrag samt allt fritt.

ENGELSK familj i närheten af London, önskar en examinerad gymnast (kvinnl.) att mot fri resa och fritt vivre behandla 2-3 barn, samt vara något behjälplig med deras tillsyn under dagen. Svar med första till »M. O.», Michham, near London, England.

UNDERVISNINGSVAN, exam. lärarinna önskas till hösten å egendom i Bohuslän för tre elever, 10-8-6 år. Reflekt. torde godhetsfullt insända betyg och löneanspråk till fru M. Rosengren, Hjärtum.

VID Västernorrlands läns sinnesslöanstalt i Sollefteå blir plats ledig för en lärarinna den 1 nästkommande sept. Sökande bör ha ålagt minst småskolelärarinneexamen och kunna undervisa i väfnad och öfriga kvinnliga handarbeten. Lön: fritt vivre och 3 å 400 kr. beroende på sökandens kompetens. Ansökningar jämte kunskaps-, präst- och läkarebetyg insändes före den 25 inst. maj till styrelsen för nämnda anstalt.

Medelålders, praktiskt fruntimmer, som är hägad att vid fabrik på landet en timme från Stockholm mot husrum (1 rum och kök) och fri vedbränd åtaga sig att biträda med matlagning och expediering pr telefon af in- och utgående order samt införandet af samma i orderbok, torde lämna svar jämte ref. och om möjligt, foto, i bref märkt »Fabrik 2», und. adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. Platsen är naturkönt belägen och bostaden förstklassig. Telefon, Riks- och Allm. finnes i rummet så att annat arbete därjämte kan skötas.

A egendom i Västergötland får undervisningsvan musiklärarinna plats för kommande läsår. Nya Inack.-Byrån, Brunkebergsg. 3 B., Sthlm.

Ung bildad fransk eller schweizisk dam med trefligt och behagligt sätt kan för som. erhålla plats i välsituerad norrländsk fam. som sällsk. nu genast, för att öfva sitt modersmål med 3-4 döttrar. Familjen bor under sommaren vid hafvet nära större stad. Benägna svar åtföljda af foto. jämte uppgift å ref. emotes i bref märkt »Eté», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

En god och vänlig

LÄRARINNA med glad, lugnt sätt och med förmåga att handleda barn önskas för två små söner 7 och 6 år. Litet kunskap i slöjd önskvärd. Svar, häst med rek. från förut innehafvd plats, ställes till professorskan Dillner, Lästmakargatan 15, Stockholm.

BÄTTRE, anspråkslös flicka, kunnig i enkel matlagning, bakning samt villig och arbetsam, erhåller plats i Linköping. Lön 15 kr. Jungfru finnes. Svar till »Gladlynt och mild», Linköping p. r.

FÖR enkel, anspråkslös, ej för ung flicka, finnes till hösten plats ledig att sköta hushållet för 4 st. skolpojkar, då svar märkt »X. A.», med löneanspråk och rekommendationer, insändes till Gumælii Annonsbyrå, Malmö.

Skolkök.

Sedan skolrådet i Halmstad beslutat att från början af nästa läsår i nya skolhuset införa undervisning i hushålls ekonomi för flickor och för ändamålet anställa lärarinna mot årlig lön i ett för allt af 1,100 kr., kungöres härmed lärarinnebefattningen till ansökan hos skolrådet före kl. 12 på dagen den 15 näst. juni.

Halmstad den 5 maj 1908. Skolrådet.

Intelligent,

språkkunnig dam, god säljerska, häst van vid juvelerareaffär, får plats i förstklassig sådan i Stockholm. Svar till »M. J.», Iduns exp.

I officersfamilj på landet sökes erfaren barnkär, anspråkslös bättre flicka för alla en husas göromål, sömnad, vård af sexåring och barngarderob samt för själft. husmoderlig öfversyn af hush. och hem. Familjemedl. Lön 200. Tjänare finnes. Svar med betyg och foto. till »G. R.», Iduns exp.

Stadssjuksköterskebefattning

i Vänersborg kungöres ledig att tillträdas den 1 nästa juli. Lön 600 kr. jämte fri bostad och vedbränd eller kontant ersättning härför. Kompetensvillkor: minst ett års tjänstgöring å större sjukvårdsnärättning, däraf minst fyra månader som sköterska under eget ansvar, kunnighet i desinfektion samt jämväl utbildning å större epidemisjukhus önskvärd; dessutom berättigad till inträde i sjuksköterskornas allmänna pensionsförening. Villkoren i öfrigt angifna i särskild instruktion. Ansökningar ingifvas till Hälsovårdsnämnden i Vänersborg före den 1 nästa juni.

NITTIOSEX (96) % af befolkningen såväl barn som vuxna lida af tandröta. Orsaken till detta sorgliga förhållande är i de flesta fall: FÖRSUMMAD skötsel af tänderna från tidigaste barndomen!

Använd därför redan från barndomen



YNGRE kvinnligt biträde med godt sätt, vacker handstil samt någon vana i branschen erhåller stadigvarande plats i vår damafdelning. Porträtt jämte egenhändiga betygsskrifter torde sändas till Engelska Skrädderi-Etablissemantet, Hamngat. 1 a., Sthlm.

HUSHÅLLERSKA. Snäll och stadgad hushållerska, kompetent att med köksas hjälp sköta ett större landthuhåll, erhåller i maj god plats hos officersfamilj. Svar m. ref. till »Herregård», Norrköping p. r.

Från den 15 juni

kommer ytterligare en

sjuksköterska

för Västerås stad att anställas. Fast lön 500 kronor och ersättning för allt arbete enligt taxa. Ansökan om platsen, åtföljd af kompetenshandlingar, fröjd- och läkarebetyg, insändas till Hälsovårdsnämnden i Västerås före den 1 juni.

Ledig plats vid Tranås 3-klassiga högre folkskola.

e. o. andra lärare (manlig eller kvinnlig) med undervisningskyldighet hufvudsakligen i modersmålet, historia och geografi, lön 1,600 kr. per år; platsen kommer snarast möjligt att besättas med ordinarie innehafvare. Ansökningar insändas före d. 10 juni till ordf. i styrelsen för Tranås högre folkskola, adr. Tranås.

FÖR snäll, pålitlig flicka, finnes bra plats att sköta två små gossar. Goda rek. fordras. Bilj. märkt »S. 94», Sv. Telegrafb., Malmö.

ENKEL, bättre flicka, som är villig deltaga i hemmets lättare sysslor kan under sommaren få lära god matlagning (enklare och finare) i danskt hem, där frun är svenska, 30 kr. i månaden ett för allt. Naturskön trakt och härlig luft. Vidare genom korrespondens med fru C. Exner, Gjentofte, Köpenhamn p. r.

SKICKLIG lärarinna erhåller fin plats 1:sta sept. Endast en elev. Hög lön. Norra Inack.-Byrån, Malmkilnadsgatan 27, Sthlm.

BÄTTRE, anspråkslös, barnkär flicka, önskas som hjälp med städning, sömnad, samt läxläsning med tvänne mindre gossar. Svar med pret., bet. under adr. »Hede», Vänersborg.

STADGAD flicka, helst från landet, kunnig i matlagning och alla öfriga inom ett hem förekom. göromål, erhåller plats att ensam sköta hushållet hos lärare på landet. Svar med foto. jämte uppgift om lönepret. till »N. L. S.», Gislaved p. r.

PLATSSÖKANDE

UNG dam, student, önskar mot fria resor och fritt vivre medfölja som resällskap till utlandet. Svar torde sändas till »Resa 1908», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

FRANSYSKA, som genomgått litterär fransk exam. önskar öfver sommaren plats i fin familj i Sverige. Idkar musik, talar engelska, tyska och italienska. Underrättelser: Sainclair, 167 Rue de Rennes, Paris.

MUSIKLÄRARINNA önskar mot fritt vivre och fri resa för sommaren plats å egendom i skog, häst vid sjö. Äger vana att ackompanjera. (Rich. Anderssons metod.) Svar till »E. L.», Linköping p. r.

UNG bildad flicka som genomgått kurs i hönsskötsel vid Ätvidabergs hönskola önskar plats att förestå en hönsgård på landet. Svar till »Elsa», Ekudden, Ätvidaberg.

Lärarinna,

som till våren utexam. från Högre Lärarinneseminarium, önskar till nästa läsår plats i familj. Svar till »I. F.», Iduns exp.

Folkskolelärarinna,

undervisningsvan, önskar under som. plats i familj, bosatt på landet, för att lämna undervisning åt skolbarn. Svar till »1908», Iduns exp.

UNG, fint bild., musikal. tyska önskar i början af juni plats i familj för att vara till hjälp och sällskap och undervisa i sitt modersmål. Ar mycket huslig och kunnig i enklare och finare handarb. Någon lön önskas. Svar och förfragn. till »Familjemedlem», Västervik p. r.

EN 25-årig bildad flicka som genomgått 1 1/2-årig kurs i trädgårdsskötsel i Tyskland önskar plats som biträde vid trädgårdsskötsel på landet, häst i norra eller mellersta Sverige. Svar till »S. S.», Ekudden, Ätvidaberg.

SKOLKOKSLÄRARINNA önskar plats för sommaren i familj på landet. Svar till »Z.», Iduns exp.

PLATS sökes till hösten i Kindergarten eller småslöjd af ung flicka som i vår avslutar kurs vid Kindergartenseminarium. Svar sändes till »Hösten 08», Iduns exp. f. v. b.

ÄLDRE, allvarig, barnkär flicka, kunnig i matlagning, sömnad och i alla i ett hem föreliggande göromål, söker plats. Snart svar till »Smäländska», Iduns exp.

Yngre, undervisningsvan lärarinna

önskar under sommaren komma till landet för att mot fritt vivre och fria resor undervisa några tim. dagl. Svar till »Sommaren 1908», Gefle p. r.

UNG prästdotter önskar plats i god familj. Kunnig i matlagning, bakning och öfriga husliga göromål. Tacksam för svar till »20 år», Iduns exp.

UNG flicka af god familj van vid ett hem förekommande göromål önskar plats i familj, även villig biträda med skrifögöromål. Har genomgått handelsskola. Svar till »Sommaren 1908», Laxå p. r.

LÄRARINNA, språkkunnig, önskar plats för sommaren att läsa med barn eller medfölja på resa. Svar till »M. A.», Iduns exp.

POSSESSIONSDOTTER, 28 år, önskar plats mot fria resor och fritt vivre event. för sommaren. Är kunnig i matlagning, bakning, sömnad, handarbete, glansstrykning, samt tycker om och förstår sig på barn. Svar till »M. 28», Iduns exp.

UNG flicka af god familj, som i vår genomgått 8-klassigt läroverk, önskar under sommarmånaderna plats i bildad familj på landet att undervisa mindre barn eller vara till annan hjälp och nytta. Svar till »H. R.», Postkontoret vid Victoragatan, Göteborg. Ref.: Irén Bratt, 18 Schelegatan, Stockholm.

EN ordentlig arbetsam flicka önskar i slutet af maj plats i familj på landet. Kunnig i sömnad. Svar till »21 år», Täng p. r., Jämtland.

I Kindergarten,

(kindergartskurser i hemmen, eller fam.) önskar till hösten barnkär ung dam plats. Är uppväxt bland småsyskon och är af god familj samt kan förete vitsord från Stockholms Kinderg., språk- och hushållsskola samt 8-kl. läroverk med hushållskurs. Svar till »20-årig», Iduns exp.

Undervisningsvan lärarinna

önskar plats öfver sommarmånaderna. Undervisar även i pianospelning. Svar till »X.», Åsele.

Anspråkslös flicka

önskar komma i skollärefamilj, där hon kan få mottaga undervisning för inträde vid folkskoleseminarium. Är villig att deltaga i husliga sysslor, men betalar gärna något, om så skulle fordras. Svar till »16-årig prästdotter», Linköping p. r.

BÄTTRE, anspråkslös flicka önskar plats i godt hem som husmors hjälp och sällskap. Någon lön önskas. Svar till »Hälsat maj», Iduns exp.

GLADLYNT, bildad flicka, skickl. i undervisn. önskar under sommaren inackord. i god fam. mot ett par tim. dagl. undervisn. af mindre barn (där till villig betala något). Svar märkt »Norrländska», Box 42, Göteborg.

PLATS hos ånkling, äldre dam eller herre önskas af bättre huslig, praktisk flicka till den 1 juni. Bet. och ref. kunna företes. Svar märkt »I. N.», Gumælii Annonsbyrå, Malmö.

Informatorsplats

för sommaren sökes af undervisningsvan student. Svar till »I.», Ystads Annonsbyrå, Ystad.

PLATS sökes som handarbetslärarinna af elementärbild. flicka, som med höga betygsggr. genomgått M. Nordenfelts kvinnl. yrkessk. lärarin. kurs, linne- o. konstöm. Svar till »19 år», Gumælii Annonsbyrå, Göteborg.

SOMMARKONDITION önskar ung småskollärarinna under sommaren, häst på landet, från 1 juli till 15 aug. Svar till »Elsa», Alingsås p. r.

UTEX. sinnessjuksköterska önskar plats i familj eller hos läkare att sköta nervsjuk eller sinnessjuk patient. Goda rek. Svar afvaktas tacksamt inom 14 dagar af »23 år», Vasagatans postkontor, Göteborg.

UNG lärarinna vid Stockh. folksk. önskar under sommarferien plats. Svar till »Lärarinna», Tidn. kont. Ad. Fredriks torg, Stockholm.